

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Awaken MY HEART

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

kalbimi uyandır

saddle creek, tx: the whitmores

DÖRDÜNCÜ KİTAP

Kat Baxter

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Kalbimi Uyandır](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16 Sonsöz](#)

[Okuduğunuz için teşekkürler!](#)

[Bana katıl!](#)

[Baba Bod Kovboy'dan alıntı Yazar](#)

[Hakkında](#)

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

kalbimi uyandır

BİR YAŞ ARALIĞI/KÜÇÜK KIZ ROMANTİZMİ

Abraham

Ben zaten mutlu sona ulaşmıştım. Çocukluk aşkım olan rahmetli eşimle birlikte dört güzel çocuk yaptık ve şimdi onlar büyüdüler ve evlendiler. Onların yaşlı babası olmaktan, çiftliğimle ve domates bitkilerimle ilgilenmekten memnunum. Ta ki Emily Carson ve onun baştan çıkarıcı kıvrımlı vücudu ve şeker gibi dağıttığı gülümsemeleri hayatıma girip istemem gereken şeyleri istememe neden olana kadar.

Emily

Aşağı yukarı tüm hayatım boyunca tek başımaydım. Bu yüzden en şirin, en küçük Teksas kasabasına taşınma şansı verildiğinde hemen atladım. Saddle Creek'in en yeni sakiniyim ve mükemmel bir şekilde yerleşiyorum. Yeni kasabamı seviyorum ve herkes de beni seviyor gibi görünüyor. İlk görüşte benden nefret eden dul ve gümüş tilki Bram Whitmore hariç herkes. Duyguların karşılıklı olmaması çok kötü. Çünkü o adam, yasal baba vücuduyla, şimdiye kadar gördüğüm en baştan çıkarıcı şey.

Kolaylıkla aşık olabileceğim bir adam ama onu ilk seven kadınla yarışacak kadar yeterli olmadığımı biliyorum.

OceanofPDF.com

Kalbimi Uyandır Kat

Baxter

Telif Hakkı 2024 Kat Baxter

Bu roman bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş kişiler, gerçek olaylar, yerler veya kuruluşlarla benzerlik tamamen tesadüfidir. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya elektronik olmayan yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Yasaların izin verdiği durumlar dışında, yazarın veya yayıncının açık yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya bir bilgi depolama ve erişim sistemi de dahil olmak üzere mekanik yollarla.

Editör: Emily Beierle-McKaskle

Emily Beierle-McKaskle Redaksiyon:

[BookReadingJenn](#) Kitap kapağı:

[Cormar Covers](#)

Kapak resmi: Eric Battershell Photography Kapak

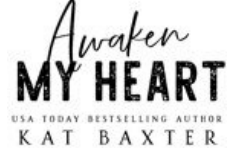
modeli: Charlie Garforth

Dijital yayınlı ilgili olarak, okuyucu tarafından yapılacak herhangi bir yazı tipi boyutu veya boşluk değişikliğinin yazarın orijinal formatını değiştirebileceğini unutmayın.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

[OceanofPDF.com](#)

bölüm bir

BRAM

Bir erkeğin geceyi atlatmak için soğuk bir biradan daha fazlasını istediği zamanlar vardır. İyi bir sohbetin rahatlığının bile bir erkeğin ruhunun huzursuz kısımlarını yatıştırmaya yetmediği zamanlar.

Sorun çıkarmak, kavga etmek, bir şeyleri yumruklamak, çok hızlı araba kullanmak ve rüzgâra karşı ulumak isteyen huzursuz kısımlar.

İçimdeki o asi parçaları gömmek için çok çalışıyorum. Ben yetişkin bir adamım, dört yetişkin çocuğum ve torunlarım var. Toplumun temel taşlarından biriyim, Tanrı aşkına.

Bu dürtülerin hiçbirine boyun eğmeyecek kadar yaşlıyım ve yoluma çok bağlıyım.

Buna rağmen, bu gece havada biramı çok hızlı içmeme ve zihnimin sohbetten uzaklaşmasına neden olan bir şey var. Dikkatimi tekrar Grant'e, kırk yıllık en iyi arkadaşıma ve şu anda yüksek tepede karşımda oturan adama veriyorum.

Grant, "En azından artık oğlunuzun beni görmeye devam etmek yerine pratisyen hekim seçeneği var," diyor. "Diğer hastalarımı tedirgin ediyor."

Garrett'in sanki yetişkin biri değilmiş gibi hâlâ çocuk doktoruna gitmeye çalıştığını düşünerek kıkırdıyorum. "Felicity onu şekle sokuyor."

Grant sırtıma vuruyor. "Dört çocuğunun da nişanlı ya da evli olması nasıl bir duygu? Artık işin bitti."

Herkes bana bunu söyleyip duruyor. Çocuklarımı büyüttüm ve şimdi işim bitti. Ama bunun geleceğim için ne anlama geldiğini bilmiyorum. Ki bu da

Bu yüzden ruhumda derin bir huzursuzluk hissediyorum.

Çünkü böyle gerekiyordu. O gideli on beş yıldan fazla ; yeni normale alışmış olmalıydım. Ama zorlanıyorum. Lisa'nın kocasıydım ve sonra çocuklarımızın babası oldum. Şimdi bunların hiçbiri değilim ve kendimle ne yapmam gerektiğinden tam olarak emin değilim.

En büyüğüm Grady ve ekibimiz aile çiftliğimizin sorunsuz çalışmasını sağlıyor. Artık bana pek ihtiyacı yok. Ve bir adamın yetiştirebileceği domates sayısı çok az. Domates sevmem bile. Ama kimse arka bahçemden geçerken bunu bilemez. Dışarıda gerçek bir domates tarlası var.

Ace's'in ön kapısı açıldığında Grant bu hafta küçük çocukların burunlarından çıkardığı şeylerle ilgili komik hikâyelerle beni eğlendiriyordu. Hamburgerimin yarısını ağzıma götürmüştüm ki o içeri girdi.

İlk fark ettiğim şey Saddle Creek'te yeni olduğu. Yoldan mı geçiyor yoksa yeni bir sakin mi bilmiyorum ama onu tanımadığımı biliyorum. Ve ben herkesi tanıyorum.

Ve sonra onunla ilgili diğer her şeyi fark ediyorum ve bu duyularıma bir saldırı gibi geliyor. Vücudu şu anvelop elbiselerden birine sarılmıştı. Parlak pembe ve kumaşın üzerine minik çiçekler serpiştirilmiş. En iyi şekilde dolgun ve kıvrımlı. Elbise büyük göğüslerini sarıyor ve ağız sulandıran miktarda göğüs dekoltesi gösteriyor. Beli, kalçalarının ne kadar kalın ve geniş olduğunu vurgulayacak kadar içeri giriyor. Tutabileceğiniz kalçalar; onu arkadan becerirken üzerinde çürük parmak izleri bırakın.

Uzun kahverengi saçları omuzlarına dökülüyor ve hayatımda gördüğüm en güzel yüzü çerçeveleyiyor.

Hayır, bu doğru olamaz.

Yani objektif olarak güzel ama *en güzeli* mi?

Her nasılsa gözlerimiz buluşuyor ve bakışlarımız kilitlenirken yüzündeki o tatlı gülümseme kayboluyor.

Grant önümde bir peçete sallıyor. "Hey, barın üstüne salyalarını akıtıyorsun, dostum."

Gözlerimi ondan ayırıyorum ve arkadaşşıma ters ters bakıyorum. "Ne saçmalıyorsun sen?"

"Sadece göz sikişi ağzının suyunu akıtıyor."

Elindeki peçeteyi yırtıyorum ve lanet bir aptal gibi çenemi siliyorum.

Grant yanımda bir kahkaha atıyor.

"Siktir git," diye mırıldandım.

"Onu davet ," diyor Grant. "Ne için?"

"Onunla tanışmak için mi? Belli ki onun güzel olduğunu düşünüyorsun." "O güzel. Objektif olarak konuşursak," diye çıkıştım.

Grant gülümsüyor ve bu beni daha da sinirlendiriyor. "Tamam, kabul ediyoruz, o güzel.

İşte bu yüzden onunla tanışmalısın."

"Onunla tanışmama gerek yok. Kızım olacak kadar genç.

Daphne'den bir gün bile yaşlı görünmüyor."

"Bu konuda yanıldığınıza eminim ama önemli değil. Yaş sadece bir sayı. Artık yedek kulübesinden çıkıp sahaya dönme vaktin geldi."

"İyi deneme koç, ama ben bu oyunda yokum."

"Doğru. Çünkü sen çok yaşlısın. O da senin kızın olacak kadar genç. Her neyse." Grant bana bir patates kızartması gösteriyor. "Bilgin olsun, Lisa'yla daha erken çocuk yapmaya başlasaydınız, sen de benim babam olabilirdin."

"Kapa çeneni," diye homurdanıyorum. Ama gözlerim yine o kadının üzerinde. Etrafındaki herkese o göz kamaştırıcı gülümsemesini hediye edişi. Onu bana da göstermesini istiyorum. Sadece bir kez.

"Sadece söylüyorum," diyor Grant. "Oyunun dışında kalmak zorunda değilsiniz. İstedğin zaman oyuna geri dönebilirsin."

"Böyle şeyler söylemeyi bırakmalısın. Bu tür şeylerle işimin bittiğini biliyorsun."

"Evet, tek kadın erkek falan. Ama eminim ki tüm o şarkılar bir seferde sadece bir kadınla birlikte olmakla ilgiliydi, ömür boyu sürecek bir sınırla değil. Ayrıca, içeri girdiğinden beri gözlerini ondan ayırmadığına bakılırsa, o kadar da bitmiş gibi görünmüyorsun."

"O yalnız. Tek başına bir barda olması beni endişelendiriyor. Bu çok tehlikeli."

"Saddle Creek'te mi?" Grant . Sonra piç herif akla hayale gelmeyecek bir şey yapar.

Onunla göz göze gelir ve onu yanına çağırır.

Bize doğru geliyor ve gözlerim onu yutuyor. O bir atıştırma değil. O tam bir yemek ve her lokmanın tadını çıkarmak istemiyorsam beni siksın. Aletim kotumun içinde taş gibi sertleşiyor ve kanın kasıklarına hızla hücum etmesiyle neredeyse başım dönüyor. Şu anda neler oluyor böyle?

"Sen yenisin," diyor Grant yumuşak, flörtöz sesiyle.

"Hepiniz hoş geldiniz vagonu musunuz?" diye soruyor, arkadaşına genişçe gülümseyerek.

Gülüyor. "Kesinlikle öyleyiz, şekerim."

Onu hiç bu kadar yumruklamak istememiştim.

"Ben Grant, ama buradaki çoğu insan bana sadece Doktor der, çünkü ben yerel çocuk doktoruyum." Grant onun elini öperek büyük bir gösteri yaptı. Sonra elini karnıma vuruyor. "Bu benim dostum, Bram."

Bana bakıyor.

Bakışları benimkileri yakalıyor ve gülümsemesi dudaklarında kayboluyor. Muhtemelen kötü bir orospu çocuğu gibi kaşlarımı çatattığım içindir.

"Bram, ilginç bir isim." Sonra Grant'e bakarken yine sırtıyor ve kıkırdıyor. "Ben Emily. Yani Emma ve evet, şehirde yeniyim. Bir süre önce buraya taşındım."

"Seninle tanıştığıma memnun oldum Emily, yani Emma," diyor Grant.

"Genç ve bekâr bir kadının böyle bir barda tek başına olması güvenli değil," diye gürlüyorum.

Bana bakarken kaşları çatılıyor. "Namusumun güvende olduğundan oldukça eminim. Ayrıca yalnız değilim, bir arkadaşımın buluşacağım. Sanırım az önce içeri girdi. Eğer siz ikiniz bana izin verirsiniz."

"Saddle Creek'e hoş geldin Emma," diyor Grant.

"Teşekkür ederim, Doktor." Ona göz kırpmıyor.

Ve çatalımı kalçasına saplamak için mantıksız bir dürtü duyuyorum.

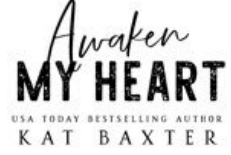
"Oh, ve Bram," adımı kısa ve kesik kesik söylüyor. "Göründüğümde daha yaşlıyım." Sonra da yürüyüp gitti.

Grant bir kahkaha daha atıyor. "Sana kışını teslim etti," diye hırıldıyor.

"Sen bir pisliksin." Sonra orada oturup yarısı yenmiş hamburgerime bakıyorum, eve gidip o lanet domates bitkilerine mi bakmalıyım yoksa burada kalıp Emma'nın güvende olduğundan emin mi olmalıyım emin değilim.

OceanofPDF.com

bölüm iki

EMMA

Şehirdeki en yeni ve en yakın arkadaşım Luna Coleman'ın yanına gidiyorum. Kendisi Saddle Creek Ortaokulu'nda öğretmenlik yapıyor ve çok iyi anlaşıyoruz. Herkes iyi davrandı ama Luna'da kalıcı bir "bin ya da öl" malzemesi var.

Masaya oturdum ve o çoktan gülmeye başlamıştı. Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Doktor West ve Bram ile tanışmışsınız."

"Onlarla tanıştım." Boğazımdan garip bir hırlama sesi çıkıyor. "Böyle bir saçmalık ancak benim başıma gelir. Çünkü dünyanın en kötü şansına sahibim. Hayatımda gördüğüm en mavi gözler, tabii ki dev bir pisliğe ait." Ellerimi havaya kaldırıyorum. "Dev derken hem mecazi hem de gerçek anlamda dev demek istiyorum. O bir canavar, kalın ve geniş, fıçı göğsü ve ağaç gövdesi büyüklüğünde kalçaları olan bir adam." Dudaklarımı yalıyorum, muhtemelen salyalarımın aktığını ve tiradımı durduracak kadar mantıklı olmadığımı biliyorum.

Luna komplocu bir tavırla, "Çok seksiler," diyor.

İnledim. "Şakaklarından geçen gümüş teller ve özenle kesilmiş sakalı benim için özel olarak tasarlanmış kedi nanesi gibi." Başımı kaldırıp arkadaşıma bakıyorum ve sonra başımı masanın üzerinde çapraz duran kollarımın üzerine bırakıyorum. "Emma büyük erkekleri sever. Emma özellikle yaşlı, iri yarı erkekleri sever."

Gülüyor. "Emma da belli bir ruh halindeyken üçüncü şahıs ağzıyla mı konuşuyor?"

Önce irkildim, sonra arkadaşşıma baktım. "Öyle. Doktor çok arkadaş canlısıydı, ama Bram -bu gerçek bir isim- neydi o, Drakula mı? Her neyse, pisliğin teki ve açıkça benden nefret ediyor, ki onu tanımadığım için bu hiç mantıklı değil. Ve herkes beni sever. Yani neden benden hoşlanmasın ki? Daha yeni tanıştık."

"Senden nefret ettiğini sanmıyorum. Bram büyük bir oyuncak ayıdır. Lakabı Abraham'ın kısaltması."

"Oyuncak ayı." Homurdanıyorum. Aklıma gelen görüntüyü itiyorum - onun geniş göğsüne kıvrılmış, o kocaman kolları vücudumu sarmış halim. Böyle bir adam benim gibi tıknaz bir kıza kendini ufak tefek ve küçük hissettirebilir.

Yine gülüyor. "Belli ki onu çekici buluyorsun."

"Sadece görünüş." Tüm negatif enerjiyi temizlemek istercesine ellerimi sallıyorum. "Her neyse. Başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz? Huysuz ayı bu kızlar gecesinin bir parçası değil."

Gülümsemesi genişler. "Tabii. Elbette. Oyun nasıl gidiyor? Yardıma ihtiyacın var mı? Mason Kaliforniya'dan bir hafta daha dönmeyecek, o yüzden boş zamanım var."

Luna gerçek bir rock yıldızıyla nişanlandı. Gençliğimin en büyük erkek grubu *Soul Obsession*'dan Mason Ball. Onunla birlikte olmak için buraya taşınıyor, bu yüzden Malibu'daki evini topluyor. Gerçek bir peri masalı yaşıyor, özellikle de önce internette tanışıp aşık olduklarını düşünürsek.

"Hayır, bu iyi," diyorum. "İşleri kendi başıma yapmaya alışkınım. Kostümleri çoktan hallettim bile. Madison's Mercantile'da bir sürü malzeme buldum ve şimdiden gerekli ayarlamaları yapmakla meşgulüm. Eklediğim tüm payetler ve tüylerle birlikte, tüm bunlar bittiğinde muhtemelen yeni bir dikiş makinesine ihtiyacım olacak."

"Ben değil de sen olduğun için memnunum. Bir düğme bile dikemiyorum," diyor Luna. "Diğer tek şey set tasarımı, ki onun da çoğunu eski okulumda yaptım. Gerçi öğrencilerimden biri büyükbabasının yardım etmesini teklif etti."

Ben."

"Oh, bu çok tatlıydı. Hangi öğrenci?" "Taylor Whitmore."

Luna içkisini yudumlarken boğuluyor ve ardından öksürük krizine giriyor. "Sen iyi misin?" diye sordum.

Başını sallıyor, gözleri sulanıyor. "İyi," diye mırıldanıyor. "Yanlış boruya girmiş olmalıyım."

Başımı salladım. "Yani, yaşlı bir adamın ne kadar yardımcı olacağından emin değilim. Belki de ona bir mesaj göndermeli ve bu konuda endişelenmemesini söylemeliyim. Onun yardımına ihtiyacım olmadığını söylemeliyim."

Luna başını iki yana sallayarak, "Hayır," diyor. "En azından onunla görüşmelisin."

"Gerçekten mi? Çünkü kimsenin vaktini boşa harcamak istemiyorum."

Luna ciddiyetle başını sallar. "Anlıyorum ama artık büyük şehirde olmadığınızı unutmamalısınız."

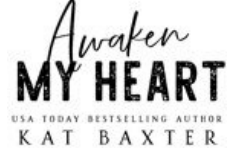
"Doğru," diyorum.

"Burada kendine bir yer edinmeye kararlı olduğunu söyleyip duruyorsun. Küçük kasabalarda biri yardım teklif ettiğinde kabul edersiniz. Bu yüzden onunla kesinlikle yüz yüze görüşmelisin. Sonra da bana nasıl gittiğini haber ver."

Uzanıp elini sıkıyorum. "Teşekkür ederim Luna. Sen harika bir arkadaşsın."

OceanofPDF.com

bölüm üç

BRAM

O gidene kadar Ace'de kaldım.

Grant bile sabahın erken saatleri gibi saçma bir mazeret öne sürerek beni terk etti. Onu arkadaşıyla otururken gördükten sonra gitmeliydim - oğlum Dane'in nişanlısının kız kardeşi olduğu için tanıdığım bir kadın.

Yine de gidemedim.

Arabasına güvenli bir şekilde bindiğini görene kadar olmaz. İçeceklerini bile takip ettim, kimsenin içine bir şey koymadığından emin oldum (burada Saddle Creek'te pek olası değil, ama asla bilemezsiniz) ama aynı zamanda direksiyona geçmeden önce çok fazla içmediğinden de emin oldum.

Ona bir kez baktım ve şimdi lanet bir sapık oldum. Neler olduğunu bilmiyorum. Büyük ihtimalle artık Daphne için endişelenmeme gerek kalmadığı içindir. Fletch ona çok iyi bakıyor. O her babanın küçük kızı için hayalidir.

Belki de koruyucu baba ayı enerjimi birine odaklamam gerekiyordur ve bu kız şehre yeni geldi. Hepsi bu. Kendimi çiftliğime gitmeye ve onu takip etmemeye zorladığım eve dönüş yolunda bu gerçeği kendime tekrar tekrar hatırlatıyorum.

Eve döndüğümde ve duşa girene, sıcak su vücuduma çarpana kadar kendime bunu hatırlatıyorum.

Yine de burada, hatırlatıcım duraksıyor çünkü taşaklarımın ağırlığında ya da ereksiyonun zorlamasında baba ayısı gibi bir şey yok.

bacaklarımın arasında.

Ona verdiğim tepkiyi anlamaya bile başlayamıyorum. Doyumsuz ihtiyaç damarlarımda dolaşıyor. Bir elimi kaygan fayans duvara dayayıp sikimi kökünden kavrarken tüm düşünceleri aklımdan uzaklaştırıyorum. Yumruğum sert uzunluğumun etrafında sıkılıyor ve gözlerimi kapatıyorum.

Elimi mekik dokumaya başladığımda Emma'nın dolgun kıvrımları zihnimi dolduruyor. Fantezi Emma şal elbisesinin bağlarını çekiştiriyor ve elbise yere düşüyor. Parlak pembe iç çamaşırları içinde yürüyen ıslak bir rüya gibi. Dolgun göğüsleri dantelli pembe sütyeninin üzerinden yukarı doğru bastırıyor ve eşleşen pembe külotu amının şeridini zar zor kapatıyor.

Sikim elimde sarsılıyor. *Lanet olsun, bu iyi hissettiriyor. O iyi hissettiriyor.*

Benden uzaklaşıyor ve bar taburesinin üzerine eğiliyor çünkü görünüşe fantezim bizi lanet olası bardan çıkaracak kadar yaratıcı değil. Biraz kıcını oynattı ve omzunun üzerinden baktı.

"Bir bayanı bekletmek görgüsüzlüktür," diyor seksi bir şekilde bükerek.

Kendimi ona doğru bastırmadan önce külotunu dizlerine kadar zar zor indiriyorum.

Sıcak. Islak.

Sıkı.

Mükemmellik.

Kalçalarını kavradım ve içine girdim. Önsöz yok. Terbiye yok. Sabır yok. Sadece ham ihtiyaç.

Etrafımda çok kaygan ve kedi duvarları horoz kafama karşı sıkıyor.

Açımı değiştirmek için bacaklarından birini daha fazla tekmeliyorum, böylece her harekette doğrudan G noktasına itebiliyorum.

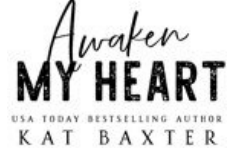
Fantezim Emma'nın aletimin her yerine boşalması çok uzun sürmedi. Duş duvarlarını döllerimle boyarken kendi salınımımı homurdanıyorum. Hayatımın en yoğun orgazmlarından biriydi.

Bunu da analiz etmemeyi seçiyorum. Durulandıktan sonra pijamalarımı giymeden önce kurulandım çünkü ben bir dedeyim, Tanrı aşkına. Kadınlarla ilgili fantezilerim yok ve duşta lanet olası bir ergenmişim gibi mastürbasyon yapmıyorum.

Ama görünüşe göre ben biliyorum.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

bölüm dört

BRAM

Kamyonetim ortaokulun otoparkında rölantide çalışıyor. Torunum Taylor'ın yolcu tarafına tırmanması uzun sürmedi.

"Hey sevgilim, provalar nasıldı?"

"Harika! Ama Bayan Carson'la set tasarımı hakkında konuşman gerektiğini biliyorsun. Hatırladın mı? Konuşacağına söz vermiştin."

"Evet, sevgilim, hatırlıyorum."

Beni bu iş için gönüllü yaptığı için kızabilirdim, ama gerçek şu ki, bu çocuk cinayetten paçayı kurtarabilir. Sadece bu da değil, iş o kadar da önemli değil. İhtiyaç duyacakları her şeyi uykumda bile inşa edebilirim.

Ellerimi her zaman iyi kullanmışımdır. Ve yeni bir projem olması beni domatesleri melezleme çılgınlığından uzaklaştıracak.

Cidden, bu nasıl benim hayatım?

Taylor kulaklıklardan birini takar. "Şu anda içeride; gidip onunla konuşmalısın ve hepiniz bunu çözebilirsiniz. Beklerken yapabileceğim bir ödevim var." Sırt çantasından bir not defteri çıkarır ve hemen çalışmaya başlar.

"Bayan Carson?" Açıklığa kavuşturuyorum.

"Evet. O benim en sevdiğim kız, babalık, o yüzden ona karşı çok nazik ol." Taylor bana sert bir bakış attı.

"Tamamdır. Çok nazik olacağım." Ona göz kırpyorum, sonra kamyonetten inip konferans salonunun kapısına yöneliyorum. Burası tüm öğrencilerimin

çocukların gittiği bir yer olduğu için düzeni biliyorum. Okul saatleri dışında olduğu için etraf oldukça sessiz.

"Bayan Carson," diye mırıldanıyorum kendi kendime yeni tiyatro öğretmeninini adını hatırlamak için. Muhtemelen emekli olmadan önce küçük bir okulda son birkaç yılını geçiren sevimli, yaşlı bir kadındır.

Taylor, Seussical: The Musical'ı sahneleyeceklerini söyledi, bu yüzden internetten bazı set fikirleri bulabilirim. Oditoryumun kapısını çekiyorum ve gelinim Jess Munoz'un tanıdık pop şarkı sesleriyle karşılaşıyorum. Taylor'ın en sevdiği şarkıcı ve bir müzik videosu kaydı onu Grady ve Taylor'ın hayatına soktu. Jess başlarına gelen en iyi şey oldu.

Etrafa bakınıp öğretmeni arıyorum. Kuliste biri var mı diye görmek için sahneye yaklaşıyorum. Hayatımda gördüğüm en mükemmel, yuvarlak blue-jean giymiş popo görüntüsüyle karşılaşıyorum.

Ve kıpırdıyor.

Müziğin ritmine göre.

Vücudunun geri kalanı eğilip sallanma pozisyonundan çıkar, sonra döner.

Uzun, dalgalı kahverengi saçları ve tüm odayı aydınlatan gülümsemesiyle bana bakıyor. Bu o. Emma, bardan.

Hayatımı sikeyim.

Ağzı şaşkın bir ifadeye bürünüyor ve müziği kapatmak için cebinden telefonunu çıkarıyor. Sonra birbirimize bakmaya başladık. O sahnenin ortasında duruyor, ben ise salonun zemininde nefes nefese .

"Sensin," diyor, sesi boğuk. "Neden ?"

Vücudunu taramamak için elimden geleni yapıyorum ama görünen o ki bu kadının yanında gözlerimi kontrol edemiyorum. Mavi kot pantolonunun kıvrımlı kalçalarına ve bacaklarına nasıl oturduğuna bakıyorum. "Saddle Creek Ortaokulu" yazılı polo tişörtü geniş göğüslerinin üzerinde uzanıyor. Ağzım tükürükle doluyor. Şu anda Pavlov'un lanet köpeği gibiyim. Zilini çalmaya ve ödülümü almaya hazırım.

"Ben tiyatro öğretmeninini arıyorum, seni değil," diye .

Ön merdivenlerden iniyor, böylece aynı seviyedeyiz. Neredeyse göğsüme ulaşıyor. O bu kadar yakınken, gözlerinin taze öğütülmüş tarçın gibi açık paslı kahverengi olduğunu görebiliyorum.

Yumruklarını kalçalarına yerleştirdi ve bana ters ters baktı. "Bu talihsizlik çünkü *ben* tiyatro öğretmeniym."

"Siz ? Hakkında çok şey duyduğum yeni tiyatro öğretmeni Bayan Carson siz misiniz?"

Kollarını 'ta-da!' der gibi havaya kaldırıyor.

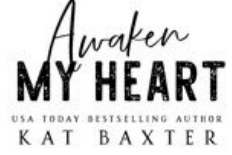
"İşte , kanlı canlı." Bana bakarken başını eğdi. "Kim benim hakkımda konuşuyormuş?"

"Torunum. Taylor."

Ve bu beni lanet olası bir ihtiyar gibi hissettirmiyorsa ne olayım.

OceanofPDF.com

bölüm beş

EMMA

Sanki zihnimi onu var etti.

Bir dakika önce sahnede idim, dans molası veriyordum ve aynı anda bardaki huysuz gümüş tilkiyi hayal ediyordum, bir dakika sonra o önümde duruyordu. Bu, ilk karşılaşmamızdan bu yana onun hakkında aklımdan geçen ilk kirli düşünceler bile değildi. En sevdiğim oyuncağımın pilinin değişmesine neden olduğunu söylemekten utanıyorum.

Ona karşı hissettiğim bu çekim bana açıklanamaz geliyor. Hoş biri bile değil.

Ama işte orada, tıpkı geçen geceki gibi parmak yalatacak kadar güzel görünüyor. Kocaman kalçaları yıpranmış kot pantolonunun içinde. Ayağında iş botları var ve bunların neden seksi düşündüğümü anlamaya başlamak bile istemiyorum. Ama asıl direniş noktası, gömleğinin kollarını dirseklerine kıvrımış olması ve kahverengi kollarla kaplı ön kollarını ortaya çıkarması. Göğsünün kürklü olup olmadığını merak ediyorum.

Bekle.

Onun kelimeler nüfuz etmek benim şehvet dolu
Beyin. Öyle mi? o sadece Torun diyelim mi?

Bu Taylor'ın büyükbabası mı?

"Sen Taylor'ın büyükbabası mısın?" Düşüncelerimi yüksek sesle tekrarlayarak soruyorum. İri kollarını kalın göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Benim."

Kaşlarımı çattım.

"Set tasarımı için buluşacaktık," diyor. "Sadece her şeyin kontrolüm altında olduğunu bilmeni istedim. İnternette tasarım fikirlerine bakabilir ve ihtiyacınız olan her şeyi size sağlayabilirim."

Neye ihtiyacım varsa. Sesinin derin gürültüsü ahlaksız tenimi okşar gibi. Meme uçlarım sütyenimin içinde çakıllanıyor.

Sesinin tonu ve tınısı tahrik edici olabilir ama sözleri düpedüz sinir bozucu. Sıkı bir kahkaha atıyorum. "Bay Whitmore, değil mi?"

"Evet. Whitmore. Bram." Omuz silkiyor. "Taylor bana Pops der."

"Bu işler böyle yürümez. Ben yönetmenim, bu benim şovum ve işleri kendi yöntemimle yapmayı severim. Sete yardımcı olmak için zamanınızı ve becerilerinizi gönüllü olarak kullanabilirsiniz, ancak daha önce bunları kendi başıma inşa ettim." Dudaklarımı yaladım. "Prodüksiyonlarımda oldukça becerikliyimdir."

Gözleri parlıyor ve çenesi geriliyor. "Eğer tasarımın kontrolünün sizde olması gerektiğini düşünüyorsanız, çizilmiş tasarımlar üzerinde de çalışabilirim."

Başımı salladım. "Hayır, yani seninle çalışacağım."

"Kesinlikle olmaz," diyor.

Kaşlarını kalktı. "Vay canına. Siz bir tür cinsiyet ayrımcısı mısınız Bay Whitmore? Sorun bu mu? Bir kadının aletlerinize yaklaşmasına izin vermekten mi korkuyorsunuz?"

Homurdanıyor. "Hayır, ben lanet bir cinsiyetçi değilim." Parmaklarını gümüş telli saçlarında gezdiriyor. "Sadece tüm *ekipmanımı* buraya getirmeyeceğimi kastetmiştim. Evde bir atölyem var. Çocukların parmaklarının kesilebileceği bir yere taşımam mantıklı değil."

Rahmim gereksiz yere kasılıyor. Evet, çocuklar için duyduğu endişe çekici olmanın ötesinde. Ve objektif olarak konuşmak gerekirse, vücudum onun bir aile kurmak için harika bir seçenek olacağını kabul ediyor. Ama ben bunu aramıyorum. Arıyor olsaydım da sahip olamazdım. Bu adamın gizemli bir nedenden ötürü benden nefret ettiğinden bahsetmiyorum bile.

Yani antropoloji ve biyoloji sadece bir sayı olabilir.

Ayrıca, bu dev gibi adamdan fiziksel olarak etkileniyor olabilirim, ancak şu kadar kişiliği benim zevklerim için eksik.

"Sana gelebilirim. Sorun değil," diye cıvıldıyorum ve en büyük gülümsememi takınıyorum.

Çene tekrar gerilir ve o seksi kollardaki kaslar .

Başını salladı. "Bununla çalışabilirim."

"Mükemmel." Elimi . "Telefonun mu?" Kaşlarını

çatıyor. "Peki ya benim telefonum?"

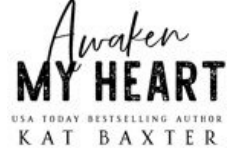
"İletişim kurabilmemiz için içine numaramı koyacaktım, sen de bana yol tarifi ya da adres gönderebilirsin. Programlarımızı daha iyi koordine edebiliriz."

Telefonunu elime tutuşturuyor ve yardım edemiyorum ama kocaman avucunun benimkini nasıl sardığını fark ediyorum. Bu adam büyük, kalın, sopanın üzerinde bir seks. Seti kendi başına yapmasına izin vermek yerine onunla çalışmayı talep etmek aptallık. Ben aptalım.

Kendime onun telefonundan bir mesaj gönderiyorum, sonra da iletişim bilgilerini kaydediyorum.
Ama artık anlaşma tamam.

OceanofPDF.com

bölüm altı

EMMA

Dünkü seksi büyükbabayla -hayır, onu bu terimlerle bile düşünemiyorum- Bay Whitmore'un buluşmasından sonra, Luna'yı bulup bu senaryoyu açıkça kurduğu için ona hesap sormak istedim. Belli ki onun Taylor'ın büyükbabası olduğunu önceden biliyordu.

Nasıl gittiğine dair bir güncelleme istedi, işte tam olarak bunu alacak. Romantizm Okurları Kitap Kulübü için kitapçıya gidiyorum ve en sevdiğim yazar Anita Dix de yepyeni kitabıyla orada olacak. Buraya taşınmamın sebebi o.

Vay canına, bu beni sapık gibi gösteriyor. Ama birkaç ay önce onunla tanışmak için buradaki bir imza gününe katılmıştım. O gün Saddle Creek'e aşık oldum ve Houston'a dönüp ertesi gün okul bölgesine bir mektup yazarak çalışmalara başladım. Bundan birkaç ay sonra küçük evimi kiraladım ve ortaokula yıl ortasında işe alınmış biri olarak buraya taşındım.

İçeri adımımı attığımda kitapçının kapısının üstündeki zil çalıyor. Luna'yı hemen fark ediyorum ve bana gülümsüyor.

Onu işaret ediyorum ve kaşlarımı çatıyorum. "Başın belada." "Benim mi?" diye soruyor, masummuş gibi davranarak.

"Ne yaptığınızı çok iyi biliyordunuz. Nasıl gittiği hakkında sana rapor vereceğim; sen en kötüsüsün!"

Başını arkaya yatırıyor ve gülüyor. "Aman Tanrım, keşke kıvılcımları izlemek için orada olsaydım."

Alay ediyorum. "Her neyse. Birbirimizden hoşlanmıyoruz. İşler böyle gitti. Sonra lanet bir aptal gibi, sette birlikte çalışmamızı önerdim. Neden? Bunu neden yapayım, Luna?"

"Geçen gece Ace'in yerinde gördüğüm kadarıyla, aranızdaki ilişki hiç de hoş değildi."

Gözlerimi deviriyorum. "Her neyse. O adam benden nefret ediyor. Ters ters bakıyor, hırlıyor, kaşlarını çatıyor ve kaşlarını çatıyor. Oyuncak ayıymış, kışımın kenarı."

"Ama çok güzel olduğu kesin," diyor Luna.

Kitap kulübü için kurulan sandalyelere doğru yürürken tırnağımı ısııyorum. Başlamasına daha on beş dakika var. "Peki, hikâyesi neymiş?"

"Bram?"

Başımı salladım. "Sadece merak ettim."

Bana hayalet gibi bir gülümseme veriyor. "Elbette. Meraklı olmakta kesinlikle yanlış bir şey yok." Katlanır sandalyesinde dönüp bana bakıyor. "Lise mezuniyetinden hemen sonra çocukluk aşkıyla evlendi. Ondan birkaç ay sonra da ilk çocukları doğdu. Bu Grady. Taylor'ın babası."

"Jess Munoz'la evli olan, değil mi? Taylor sürekli ondan bahsediyor ve kahramanının üvey annesi olması bana çok büyülü geliyor."

"Jess, Taylor'a gerçek annesinden daha çok annelik yapıyor. Yani evet, bu çok büyülü. Bu çocuk inanılmaz."

Gülümsüyorum. "Gerçekten öyle. En sevdiklerimden biri," diye fısıldıyorum.

"Aynen," diye onaylıyor Luna. "Tamam, sonra Dane, Garrett ve Daphne geldi."

Dane kız kardeşimin nişanlısı."

"Aman Tanrım, demek o aileyle akraba sayılırsın."

Kıkırdıyor. "Sorun değil."

"Peki ya anne?" Sormamaya çalışıyorum ama soru yine de dudaklarımdan dökülüyor.

"O öldü. Yumurtalık kanseriydi sanırım. Yaklaşık on beş yıl önce. Çocuklar oldukça gençti. Oğlanların hepsi ergenlik çağındaydı ama evet, bir süre önce öldü."

Hikaye karşısında kalbim sıkışıyor. Belki de adamı biraz rahat bırakmalıyım. "Hiç yeniden evlenmemiş mi? Annem öldüğünde çok genç olmalıydı."

"Bildiğim kadarıyla bir randevuya bile çıkmadı. O ve Doc West onaylanmış bekarlar. Doc öyle. Bram sadece ateşli bir dul." Luna

iç çeker. "Beni yanlış anlama; bu kasabadaki kadınlar denedi. O hiçbirine ikinci bir bakış atmadı. O iyi, çok iyi bir adam. İhtiyacınız olduğunda size sırtındaki gömleği verir. Tam bir iyiliksever."

Başımı sallıyorum. Benden başka herkese. "Onunla kötü olmak için ne yaptım bilmiyorum ama belki seti birlikte inşa etmek işleri yoluna koyar." Kaşlarımı çatıyorum. "İnsanların benden hoşlanmamasını sevmiyorum. Herkesle iyi geçinebildiğim için kendimle gurur duyuyorum."

"Gerçekten senden hoşlanmadığını sanmıyorum. Bence senden etkileniyor ve belki de bununla ne yapacağından emin değil." Ben konuşmak için ağzımı açtığımda ellerini savunmak için kaldırdı. "Bu sadece dışarıdan izleyen birinin spekülasyonu. Sadece diyorum ki, eğer ondan hoşlanıyorsan, belki de şu anda ona şüpheyle yaklaşmalısın. Neler olabileceğini asla bilemezsiniz. Yani bana ve Mason'a bakın."

Gülümsüyorum. "Mason şanslı bir adam."

"Bram'ın Taylor'ın büyükbabası olduğu konusunda sizi uyarmadığım için özür dilerim. Muhtemelen uyarmalıydım ama durum engellenemeyecek kadar lezzetli görünüyordu. Bilseydin iptal etmenin bir yolunu bulurdun, değil mi?"

"Büyük ihtimalle," diye itiraf ediyorum.

Birisi oturma alanının önünde alkış tutuyor. "Hanımlar, yerlerimizi alalım ki başlayabilelim."

"Bana onun adını hatırlat," diye fısıldıyorum Luna'ya.

"Bu Esther, o ve kız kardeşi Astrid bu mağazanın sahibi."

"Doğru ya. Bir süre önce Anita'nın imza gününe geldiğimde onlarla tanıştığımı biliyorum ama hatırlayamadım."

"Çok tatlılar. Astrid'le konuşmak bazen zor oluyor çünkü çok zeki. Astro fizik gibi bir alanda doktorası var."

"Vay canına."

"Evet, ikisi de ünlülerle evli. Küçük şirin kasabamıza garip bir göç oldu."

"Siz de dahil. Özel bir kulübünüz var mı?"

Luna gülüyor. "Hayır, ama belki de bir tane başlatmalıyız."

"Açıkçası, Saddle Creek'in iyi insanları çılgın yaşamlarına çok ihtiyaç duydukları özgünlük ve dengeyi getiriyorlar."

"Sanırım öyle. Aslında hiç düşünmemiştim. Burası gerçekten de en iyi şehir."

"Buraya taşındığım için çok mutluyum."

Kitap kulübü toplantısının sonunda Anita, isteyen olursa yeni kitabını imzalamayı teklif etti. Neredeyse ilk sırada ben vardım. Bu kadar genç olması beni hâlâ şaşırtıyor. İmza atmak için öne eğildiğinde vahşi kırmızı bukleleri her yerdeydi.

Yanıma geldiğinde başını kaldırıp kocaman gülümsüyor. "Buraya daha önce de gelmiştiniz. Diğer imza günlerimden birine" diyor.

"Evet. Aslında buraya taşınmamın sebebi sensin." Sonra irkildim. "Kahretsin, söz veriyorum sapık değilim."

Kıkırdıyor. "Çok endişeli değilim. İri yarı, kötü görünümlü bir kocam var. Seni çok tehditkâr bulmayacağından eminim." Bana elini uzattı. "Ben Cleary Miller. Ben de Saddle Creek'ten buraya nakil oldum."

"Emma Carson, ortaokul tiyatro öğretmeni ve bir numaralı Anita Dix hayranı."

"Bundan sonra bir planın var mı?"

Başımı salladım. "Mükemmel. Takipçimi Ian'la tanıştırmak istiyorum." Bana göz kırpmıyor, sonra imzalı kitabımı geri veriyor.

Ödemeyi yapıp Cleary'yi bekliyorum, böylece birlikte çıkabileceğiz. Luna zaten biraz erken kaçmıştı - kız kardeşi Shelby'ye düğün planıyla ilgili bir konuda yardım etmekle ilgili bir şey. Çünkü Luna'nın kız kardeşi Bram'in oğullarından biriyle evleniyor. Üç yetişkin oğlundan biriyle. Ve yetişkin bir kızı da var. Bram'in benden büyük olduğunu biliyorum ama kahverengi saçlarına ak düşmüş olsa bile yetişkin çocukları olacak kadar yaşlı görünmüyor. Bırakın dede olmayı.

Bir nefes üfledim. Bu adamı takıntı haline getirmeyi bırakmalıyım. Müzikal yardımcı olacak. Prova moduna geçtiğimde, tamamen çocuklarıma ve müzikale odaklanacağım. Hayalimdeki erkek kataloğundan yapılmış gibi görünmesi bir şey ifade etmiyor.

Cleary geliyor ve onun da benim gibi kısa boylu olduğunu görmek güzel. Benim gibi kısa ve dolgun ki bu daha da iyi. Neden bilmiyorum. Aslında arkadaşlarımin nasıl görüldüğü umurumda değil ama onun yanında durmak beni anında rahat hissettiriyor. Çoğu zaman başarana kadar numara yapmaya alışkınım.

Cleary, "Bugün gelip kendinizi tanıtmanıza çok sevindim," diyor.

"Kitaplarını sevmek konusunda ciddiymdim ama ürkütücü olmak istemiyorum." Kitapçıdan caddeye doğru yan yana yürüdük.

Gülüyor. "Hiç de ürkütücü değilsin. Ayrıca size söyleyeyim, bir zamanlar, Anita Dix doğmadan önce, bir aşk romanı yazarının inzivasına sızdım ve tüm favori yazarlarımla tek bir noktada tanıştım. Sonra ikisi benimle evlendi.

Kardeşlerim. Tamamen gerçeküstü. Beni kendi kitaplarımı yazmaya teşvik eden onlardı."

"Vay canına, bu çok havalı. Baldızlarının kim olduğunu sormamın sakıncası var mı?" "Tabii ki yok. Paige Turner ve Cassia Murphy."

"Aman Tanrım, ikisinden de hoşlanıyorum!"

"Değil mi? İnanılmazlar ve kardeşlerim için çok mükemmeller. Biz sadece aşk romanları yazan bir aileyiz."

Sonunda bir dövme dükkanının önünde duruyoruz. "*The Needle Bards*." Homurdanıyorum. "Çok zekice."

"Biliyorum. Benim adamım ve onun kardeşi de çok yetenekli." Kapıyı açıyor.

"Kapalıyız," diye homurdanıyor bir adam dükkânın arka tarafından. Onu görmezden geliyor ve o yöne doğru yürüyor.

Takip ediyorum ve dövme istasyonuna girdiğimizde beni karşılayan manzaraya hiçbir şey beni hazırlayamaz. Orada, berber görünümlü sandalyede arkasına yaslanmış, Bram Whitmore'dan başkası değil. Gömleksiz.

Önümdeki erkeksi güzelliğe bakarken neredeyse duvara çarpacaktım. Bu sadece çıplak, geniş omuzları ve kalın gövdesinin genişliği değil. Hayır, mürekkebin kendisi. Yaklaşıyorum.

Bu bir harita. Kalbinin üzerinde mürekkeple yazılmış Saddle Creek ile sağ tarafının aşağısındaki Yunanistan'ı bir şekilde birleştiren türünün tek örneği bir harita. Bu iki nokta arasındaki harita, başka tarafa bakmayı zorlaştıran şeydir. O fantastik dünya haritasının en mükemmel yorumu. Muhtemelen internette resimlerini görmüşsünüzdür.

Narnia, Orta Dünya, Whoville, Hogwarts ve ziyaret etmek istediğiniz diğer tüm kurgusal yerler. Boğazından derin bir gümbürtü gelene kadar Atlantis'in harflerini takip ettiğimi fark etmiyorum.

Sanki tenine dokunmak beni yakıyormuş gibi elimi geri çekiyorum. İhtiyacın olduğunda dev bir çukur nerede? Cidden, benim neyim var böyle?

"Çok özür dilerim. Sana izinsiz dokunmak istememiştim. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Dövmen," diye kalınca yutkunuyorum. *Seksi. Çok seksi.* "Muhteşem."

Gözlerim onunkilere kayıyor ve o mavi gözlerinin koyu bir safire dönüştüğünü görüyorum. Boğazımı temizliyorum ve sandalyeden uzaklaşıyorum.

Cleary ve o - vay canına, kocasının kötü görünümlü olduğunu söylerken şaka yapmıyormuş - kocası güzel, ama sert ve tehlikeli bir şekilde.

"Şeker bebek," diyor, sesi viskiyle dolu. "Beni yeni arkadaşınla tanıştır." Tüm bunları kızın kışını avuçlarken söylüyor.

"Doğru. Ian, bu sadece en büyük hayranım değil, aynı zamanda takipçim. Buraya benim için taşındı. Sana ünlü olduğumu söylemiştim." Bana göz kırpmıyor. "Emma, kocam, Ian."

Bana kocaman, dövmeli bir el uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Emma. Karımın hayranlarının hayranıyım."

"Hakkında yazdığın suikastçıya çok benziyor. Bunu bilerek mi yaptın?" Ağzımdan kaçırđım.

İkisi de gülüyor. "Uzun hikâye ama bir gün anlatırım." Sonra Cleary yüzünü buruşturur. "Nerede benim terbiyem? Bram, bu Emma. Emma, Bram Whitmore."

"Tanıştık," diye idare ediyor.

"Şimdi ne ekliyorsunuz?" Cleary soruyor. "Emma'ya katılıyorum, Bram'ın mürekkebi en havalısı."

"Belli ki çok yeteneklisin," diyorum Ian'a. "Panem, tüm bölgeleriyle birlikte," diyor Bram.

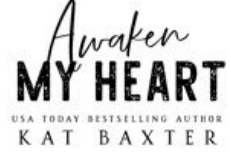
"Açlık Oyunları'na bayılıyorum," diyorum. Burada durup onun muhteşem dövmesine ve göbeğinin kürklü genişliğine baktıkça, gerçekten aptalca bir şey söyleme ihtimalim artıyor.

"Tanrım, herkesle tanışmak güzeldi. Çalışmalarını görmek çok güzel, Ian. Cleary, eğer programında yer varsa bir ara öğle yemeği yemek isterim." Başparmağımı omzumun üzerinden atıyorum. "Yine de gitmeliyim. Yapacak çok işim var." Anita'nın kitabını tutuyorum. "Ve yutulacak bir kitap. Büyük ihtimalle köpük banyosunda bir kadeh şarap eşliğinde."

Aman Tanrım, konuşmayı kes.

OceanofPDF.com

bölüm yedi

BRAM

Cleary'nin peşinde, dükkânın önündeki kapıdan geçip kayboluşunu izliyorum. Kadınlar bulduğumuz yerden anlayamadığım bir şeyler konuşuyorlar, sonra kapının üstündeki zil çalıyor ve Cleary Ian'ın yanına geri geliyor. Telefonuna bakarken gülümsüyordu.

Emma'nın dokunduğu yer hâlâ tenimi yakıyor. Ian'ın bu eklemeyi bitirmek için kullandığı dövme tabancasının iğnesinden daha belirgin.

"Peki, bunun ne olduğunu açıklayacak mısın?" Ian soruyor. "Ne?"

"Bana aptalı oynama, sikik, seni bunun için çok uzun zamandır tanıyorum."

Bu lanet gerçek değil miydi? Küçük kasabalardaki sorunun bir parçası da buydu, herkes her zaman sizin işinize burnunu sokardı.

"Önemli bir şey değil. O Taylor'ın tiyatro öğretmeni ve ben de müzikalin dekorlarının kurulmasına yardım ediyorum."

Ian gülüyor. "Nasıl gidiyor?"

Kaburgalarımın üzerinde özellikle hassas bir noktaya vurduğunda homurdanıyorum. "Teknik olarak henüz başlamadık. Yarın okuldan sonra atölyeme gelecek."

Ian bir dakika boyunca bana bakıyor, iğrenç sırıtışını gizleme zahmetine bile girmiyor. "Sana iyi şanslar."

Kaşlarımı çattım. "Bu da ne demek oluyor?"

"Şeker bebek," diyor Ian, karısıyla konuşurken. "Bu konuda bana yardım etmek ister misin?"

Cleary telefonunda hararetle yazmakta olduğu yerden başını kaldırıyor. "Şöyle söyleyeyim," diyor. "Şu anki taslağımla ilgili bir soruna takıldım ve ikinizin arasında kıvılcımların uçuşmasını izlemek bana kitabımdaki cinsel gerilimi artırmak için en iyi fikri verdi." Kaşlarını bana doğru salladı.

"Oh, Tanrı aşkına."

"Cidden, Bram, ikinizin arasında akan kimya aptalca ateşliydi. Hissedilebilir. Yanıcı."

"Söylemiştim," diye mırıldandı Ian.

Ian dövmeıı bitirip sanki son birkaç yıldır ayda en az bir kez onun koltuğına oturmamışım gibi bana bakım sonrası prosedürleri hatırlatırken başka bir şey söylemiyorum.

Eve dönerken Emma'yla yaşadığım tüm o çile zihnimde tekrarlanıyor. Artık büyük sırrımı biliyor. Saklamaya değer bir şey olduğundan değil. Sadece göğsümün mürekkeple kaplı olduğunu kasabada yayınlamıyorum. Giyindiğimde en ufak bir iz bile göremezsiniz. Ve kesinlikle gömlek giymeden şehirde dolaşmıyorum.

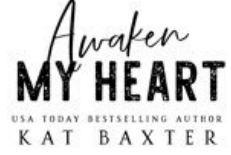
Cleary, hissedilebilir demişti. Ve yanıcı. Hissetmediğimi söylersem lanet bir yalancı olurum. Ama buna göre hareket edemeyeceğimden eminim. Emma'nın Lisa'm öldüğünden beri yüzüne iki kez baktığım ilk kadın olması önemli değil.

Emma'nın bana nasıl baktığını gördüm. Çıplak göğsüme bakarken tarçın rengi gözlerinin kararması yıllardır tanık olduğum en erotik şeydi. Bu yüzden çekimin karşılıklı olduğuna eminim. Yani bunu yapabilirim. Bekarlık yeminimi bozabilir ve onu becerebilirim.

Ama ben o adam değilim. Yumruğumu becermekle yetinmek zorundayım, ki zaten şehvetli esmerle ilk tanıştığımdan beri bunu endişe verici bir oranda yapıyorum.

OceanofPDF.com

bölüm sekiz

BRAM

Keder sizi değiştirir. Lisa'yı toprağa verdiğimizde, kalbimin büyük bir parçasını gömdüm. Göğsümde içi boş duran şekilsiz bir organ bıraktı bana.

On beş yıldan fazla bir süredir, uykuda yatıyor. Bu üzücü, işe yaramaz şey, beni bir insan kabuğundan başka bir şey olarak Dünya'da yürümeye bıraktı.

Beni yanlış anlamayın; çekip gitmedim. Her gün çocuklarımız için geldim. Tek yapmak istediğim o mezara girip onunla birlikte ölmekken üç oğlumuz ve bir kızımız beni sabit tuttu.

Tüm planlarımız, hayallerimiz onunla birlikte öldü.

Ben geride kalmıştım. Hayatta kalan. Çocuklarımın ihtiyacı olan, hak ettikleri baba olmak için her şeyimi ortaya koydum.

Ama potansiyel sorun da burada yatıyor. Ben *sadece* onların babasıydım. Bu benim tek kimliğim oldu.

İçimdeki adam öldü.

İhtiyaçları ve istekleri olan bir adam.

O kadar çok yalnızlık yuttu ki neredeyse boğulacaktı.

Ama herkesin belirttiği gibi, ben ölmedim. Kahretsin, henüz 50 yaşında bile değilim.

Emma'yı istediğim gerçeğini inkar edemem. Beni tahrik ediyor. Dürtülerimle savaşmama rağmen, onu Lisa ile karşılaştırmaktan kendimi alamıyorum.

Lisa benim her şey için ilk ve tekimdi. İlk öpücük. Bekaretimizi birbirimize kaybettik. Başka bir kadına asla bakmayacağımı bilerek onunla evlendim.

Sonra beni terk etti. On beş yıl boyunca bu sözü tutabildim. O kadar da zor değildi. Hâlâ dürtülerim vardı ama kendi başıma üstesinden gelemeyeceğim bir şey değildi.

Emma Carson bunu değiştirdi.

Şimdi ihtiyacımı körükleyen bir yüz, belirli bir vücut var. Onu istiyorum.

Onu yatağıma yatırmak ve bacaklarının arasında saatler geçirmek istiyorum. Onun baş döndürücü uyarılma kokusunu içime çekmek, onu tenime işlemek, böylece tek tadabildiğim ve koklayabildiğim o olsun istiyorum.

Ama ne amaçla?

Onu istiyor olabilirim, ama ona sunabileceğim tek şey seks. O da kendi yaşında bir adam varken benim gibilerle yetinemeyecek kadar genç ve güzel.

Bu yüzden arzularımı bastırmalıyım. Bu seti kısa tutun. Aramızda her zaman bir elektrikli alet emin ol.

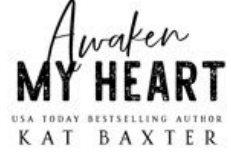
Müzikal için set fikirlerini araştırmak üzere tüm ön çalışmaları yaptım. Sahnelerin ve dekorların nasıl olması gerektiğini görebilmek için Taylor'ın senaryosunun bir kopyasını bile aldım. En mantıklısı tekerlekler üzerinde ters çevrilebilir bir set yapmak. Bunun için bazı malzemeler satın aldım bile.

Yine de bu kadının yanında elektrikli aletleri kullanabileceğimden tam olarak emin değilim, bu da beni kızdırıyor. Ama şimdiye kadar karşılaştığım en dikkat dağıtıcı yaratık değilse ne olayım.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

bölüm

dokuz

EMMA

Yirmi dört saat geçti ve ben hala ona doğru yürüdüğüme ve ellerimi üzerine koyduğuma inanamıyorum. Sanki onu okşamak için iznim varmış gibi.

Kahretsin, bu beni tacizci mi yapar?

Hayatımda hiç bir erkeğe karşı bu kadar açık olmamıştım. Ve şahitlerimiz vardı. Dövmeciden ayrıldığımdan beri utancım milyonuncu kez yanaklarımı ısıtıyor.

Okul boyunca, göğsünün, mürekkebinin, yumuşak kahverengi saçlarının, hepsinin zihnimdeki her görüntüsü beynimde dolaştı.

Bram Whitmore çok lezzetli ve ben onu istiyorum. İşte, söyledim. Beni bir şeyin üzerine eğmesini ve arkamdan sert ve hızlı bir şekilde vurmasını istiyorum.

Cidden, benim neyim var?

Fiziksel çekim sadece hormonların ve fizyolojinin bir karmasıdır. Başka bir şey değil. Bu küçük takıntımı aşıp daha önemli şeylere odaklanmalıyım. Çocuklarım ve onların üretimi gibi. Önemli olan bu.

Bram'ın evine giderken sanki yeni mantramış gibi bunu tekrarladım. Ona yardım etmekte ısrar ederek ne düşünüyordum? Planları onaylayıp gitmeliyim. Bir şeyi bırakabilirim. Kostümlerin neredeyse tamamını ben yapacağım ve tabii ki yönetmenliği de. Yani evet, işini yapmasına izin vermeliyim.

Bu aptalca bir fanteziden başka bir şey değil.

Ahır şeklindeki tuhaf posta kutusunun yanından geçerek çakıllı yoldan aşağı dönüyorum. İki katlı, beyaz çiftlik evinin bir yükselti üzerinde durduğunu görüyorum.

etrafındaki her şeyi izleyen bir nöbetçi gibi oturuyor. Biraz geç oluyor ve güneş batıyor, bu yüzden panjurların koyu mavi mi yoksa siyah mı olduğunu söylemek zor.

Ama etrafı saran sundurma her iki katta da evi çevreliyor. Bir ev böyle görünmeli. Çoğunlukla içinde büyüdüğüm eve hiç benzemiyor. Altında tekerlekler olan, halısı sigara ve bayat bira kokan bir ev.

Bir ek binanın oluklu metal duvarına yaslanmış Bram'i gördüğümde bu anıları bir kenara itiyorum. Çok rahat ve derisinin içinde evinde gibi görünüyor. Belli ki öyle olmalı çünkü burası onun evi.

Lanet olsun.

"Zihnini kirli düşüncelerinden arındır, Emma." Sakın ona bakıp da o yıpranmış kot pantolonun içinde kocaman kalçalarının ne kadar güzel görüldüğünü fark etme. Bugün dirseklerine kadar sokulmuş bir düğme olmadığını kesinlikle fark etmeyin. Hayır, bugün daha da kötü çünkü gövdesini sahiplenici bir sevgili gibi saran siyah bir tişört giyiyor.

Şimdi bir tişörtü kıskandım. Harika!

Belki de vitamin eksikliğim vardır. Houston dumanı sayesinde emdiğim bir şey mi? Belki de Saddle Creek'teki bu temiz hava beni rahatsız ediyordur.

Küçük arabamı park ediyorum ve yavaşça nefes alıyorum.

"Bu iş sende, Emma. Gülümse ve kutsal olan her şey aşkına, ona bir daha dokunma."

Gülümsememi yapıştırıyorum ve dışarı çıkıyorum. "İyi buldun mu?" diye soruyor.

"Evet. Hiç sorun değil." Ona doğru yürürken iş çantamı omzuma asmıştım. "Dizüstü bilgisayarımı ve tabletimi getirdim, böylece set fikirlerini araştırabiliriz."

Başını sallıyor. "Ben de şimdiden bazı fikirler topladım. Senaryoyu da okudum."

Adımlarım titriyor. "Senaryoyu okudun mu?"

"Evet. Hikaye ve karakterler hakkında bir fikir edinmek için mantıklı bir şey gibi göründü."

"Oh, evet, sanırım bu mantıklı. Dediğim gibi, prodüksiyonlarım için ağır işlerin çoğunu tek başıma yapmaya alışkınım."

Beni ek binaya götürüyor, bunu yaparken bana geniş bir alan bırakıyor.

Binanın içinin beklediğim kadar rustik olmaması beni çok şaşırttı. Evet, burada çok sayıda elektrikli alet ve ekipman var.

Çoğunun altındaki zemin talaşla kaplı. Ancak sağ tarafta, normal bir evin oturma odası olabilecek gibi görünen bir oturma alanı var. Ve buranın klimalı olduğuna eminim.

"Bu çok güzel," diyorum.

Homurdanıyor ve karşı yükseklikteki masaya doğru yürüyor. "İşte şey bu." Durduğum yere kadar yürümek yerine kâğıtları bana uzatıyor. "Bu fikirlere bir göz atıp onaylarsanız. O zaman ben başlayabilirim, siz de yolunuza devam edebilirsiniz."

Kâğıtları elinden kaptım ve çıktılara baktım.

"Farklı sahnelere uyması için döndürebileceğimiz tekerlekli bir ana set parçası düşünüyordum."

Fikrinin iyi olması beni rahatsız ediyor. Bu adam bir ya da iki basamak aşağı çekilmeyi hak ediyor. Ama setler için yaptığı seçimler çok yerinde. Renkli ve tuhaflıklarla dolu. Dr. Seuss esintili bir müzikal için bir sette olması gereken her şey.

Ona bir adım daha yaklaşıyorum, o da masanın arkasına doğru kayıyor.

"Bak, dün sana dokunduğum için üzgün olduğumu söyledim. Bu uygunsuz ve kabaydı. Ama benden korkmana gerek yok. Sana saldırmayacağım. Kendimi kontrol edebiliyorum."

"Endişelendiğim sen değilsin," diye mırıldanıyor.

"Tüm bunları benim üstümden almayı teklif ettiğiniz için teşekkür ederim, ancak gerçek şu ki, ben gerçekten elimi taşın altına koymayı tercih ederim. Yani kabul ediyorum, buradaki tüm ekipmanlarınız büyük ve pahalı görünüyor, bu yüzden onları okula taşımak pek mantıklı olmaz. Burada çalışmak benim için sorun değil."

Başını iki yana sallıyor. "Her şeyden önce, 'uygulamalı' gibi şeyler söylemeyi ve ekipmanımın ne kadar büyük olduğu hakkında yorum yapmayı bırakmanı istiyorum." Gözlerini benden kaçırıp bir süre yere bakıyor. "İkincisi, seni burada istemiyorum."

Alay ediyorum. "Bir insana hangi ifadeleri kullanıp kullanamayacağını söyleyemezsiniz.

'Eller üzerinde'nin nesi var?"

"Emma," diye homurdanıyor.

İlk kez adımı söylüyor ve sesinin gürültüsü bedenimde yankılanıyor.

"Burada sabırlı olmaya çalışıyorum. Ve nazik olmaya çalışıyorum çünkü Taylor'ın en sevdiği öğretmen sizsiniz. Ama ihtiyacım olan şey tasarımları onaylamanız ve sonra gitmeniz."

Nefesim kesildi. "Bu çok kabaca." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Neden beni burada istemiyorsun?"

Başını sallıyor. "Bunu seninle yapmayacağım."

"Oh! Yapmayacak mısın? Masanın etrafından dolaşıp ona daha yakın duracağım." Öfke damarlarımda dolaşıyor ve bu adama isyan yasasını okumaya hazırım. Her ne haltsa artık. "Beni gördüğün ilk andan beri bana karşı büyük bir pislik gibi davrandın. Beni tanımıyorsun bile. Yine de bir insan ve bir öğretmen olarak yeteneklerim ve değerim hakkında tüm bu değerlendirmeleri yaptın."

Göğsüne bir yumruk attım. "Dövmecide seni taciz ettiğim için özür dilerim. Benden anında nefret etmene neden olacak her ne yaptıysam özür dilerim. Bununla mücadele ettiğim için beni affetmelisin çünkü gerçek şu ki, insanların benden hoşlanmamasından hoşlanmıyorum. Ben cana yakın bir insanım ve çoğu insan beni hoş ve hatta eğlenceli buluyor. Anlıyorum. Sana göre değilim. Ama Taylor'ın hatırı için, benim yanımda tiksiniyormuş gibi davranabilir misin?"

"Çok baharatlı," diyor.

Bir erkeğin sadece sesiyle bile külotumu nasıl mümkün olabilir?

"Senden hoşlanmıyorum, sevgilim. Seni istiyorum."

Sözleri beynimin içinde kafa kafaya bir çarpışmaya neden oluyor gibi.

"Ne?" "Senden etkilendim, Emma. Seni ilk gördüğüm andan beri sen." Mavi gözleri vücudumda geziniyor. "Her kalın kıvrım, tek düşünebildiğim bu. Bu beni çok kızdırıyor."

Benden etkilendiği için rahatsız mı oldu? "Ben de senden hoşlanıyorum. Bu da bir şey sayılmaz mı?"

Çene çizgisi geriliyor. "Hayır," diyor basitçe, sanki bu her şeyi çözecekmiş gibi.

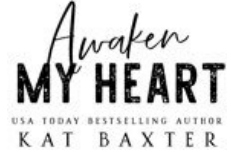
"Yani bunun nasıl gideceği konusunda söz hakkım yok mu? Karşılıklı bir çekimimiz var. İkimiz de bekar, rızası olan yetişkinleriz. Sorunu anlamıyorum."

"Ben bunu yapmam." "Neyi yapmazsın?"

"Takılmak ya da bugünlerde buna ne diyorlarsa artık. Sana sunacak hiçbir şeyim yok."

OceanofPDF.com

bölüm on

BRAM

"Bana teklif edecek bir şey yok. Vay canına, biri kendini çok beğenmiş," diye tersliyor.

"Affedersiniz?" Onun görüntüsünü içime çektim. Fırfırlı, kadınsı bluzu baldır hizasında bir etekle eşleştirilmişti. Çok güzeldi.

"Sen. Yatağında bir gece geçirdiğimi varsayarsak, bağımlısı olacağım. Sana evlenme teklif etmedim, Bram. Sadece iki yetişkin birbirine ilgi duyuyorsa, birlikte biraz eğlenebileceklerini öneriyordum. Biraz stres atarlar." Gözlerini devirdi. "Unut gitsin."

Başımı salladım. "Hayır, yapacağımı sanmıyorum."

Sonra ben onun üzerindeyim. Duvara dayalı eski masaya yaslanana kadar yumuşak kıvrımlarını sıkıştırıyorum. Nefes nefese kalıyor ve çenesini eğip ağzını alıyorum. Ağzını bana açması için dilimin bir hamlesi yetiyor. Sonra kolları boynuma dolanıyor. Dolgun göğüsleri göğsüme bastırıyor ve ağzına doğru homurdanıyorum.

Boynuna sokuluyorum, kulağının altındaki hassas deriyi yalıyorum. "Seni Ace'in yerinde ilk gördüğümünden beri bu kadar sertleşmemiştim. O gece kendimi ele vermek zorunda kaldım. İlk defa saf şehvet yüzünden bunu yapmak zorunda kaldım.

-Sadece boruları temizlemek için değil." Nefes alıyor. "Bu çok seksi."

Burnumu boğazının kenarından geçiriyorum. "Baharatlı bile kokuyorsun." Onu yalıyorum, tenini kemiriyorum.

"O gece ben de yaptım. Kendime dokundum. Ve o zamandan beri her gece. En sevdiğim oyuncağımın pillerini bir kez değiştirmek zorunda kaldım bile."

Bu kadın beni öldürecek. "Küçük, muhtaç bir amcığın vardı, değil mi?"

Nefes nefese kalıyor ama bana doğru başını sallıyor. "Çok muhtaç. Çok boş," diye mırıldanıyor. "Sana ihtiyacım var, Bram." Vücudu bana sürtünüyor.

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum, Spicy. Seninle ilgileneceğim. Söz veriyorum." Başımı onun lezzetli teninden ayırıp ek binanın etrafına bakıyorum. Sonra onu kucağıma alıp kanepeye götürüyorum. Yıpranmış ve yıpranmış ama temiz. Onu yatırıyorum ve sonra vücudumu yarı onun üzerinde, yarı yerde olacak şekilde konumlandırıyorum. "Bu iyi mi?"

"Evet. Lütfen dokun bana." Avuç içleri tişörtümü sıyrıyor. "Ben de sana dokunmak istiyorum. Dokunabilir miyim?"

Gömleğimi çıkarıp arkama attım. "Bana ne istersen yapabilirsin, Spicy. Yeni mürekkebe dokunmak dışında." Koruyucu ambalajı işaret ediyorum.

"Doğru." Ellerini karnıma bastırıyor, yeni dövme dokunmamaya dikkat ediyor. "Vücudunu seviyorum," diyor.

"Her şey düşünüldüğünde şanslıyım. Ben de senin vücudunu seviyorum. Daha önce hiç bir kadını görüp de hemen sertleşmemiştim. Tam olarak anlamıyorum."

"Kimya," diyor sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Arkadaşım Ian ve karısı aramızdaki gerilimin hissedilir olduğunu söyledi."

Emma'nın dudakları ayrılıyor ve ben de onu öpme fırsatını değerlendiriyorum. Tadı ateş topu viskisi ve vaatler gibi. Gereksiz düşüncelerimi bir kenara itip dilinin bana verdiği hisse odaklanıyorum. Memelerini avuçluyorum ve kıyafetlerinin hiçbirini çıkarmadığımı fark ediyorum.

Neyse ki fazla hareket etmeden bu durum düzeltilebilir. Minik çiçekli, düğmeli bir bluz giyiyor. Gömleğinin altından başlıyorum ve her seferinde küçük bir düğme açarak onu yavaşça çözüyorum. Bej rengi, saçma sapan sütyeni faydacı, estetik için yapılmamış. Yine de inanılmaz seksi görünüyor.

"Bunun olma ihtimali olduğunu düşünseydim daha güzel bir şey giyerdim."

"Mükemmel görünüyorsun. Bir dakika otur hayatım ve şunu üzerinden çıkarayım. Güzel göğüslerini görmek istiyorum."

Dirseklerine yaslanıyor ve ben de arkasına uzanıp kancaları açıyorum. Uzun zaman oldu ama sanırım bazı şeyler hiç değişmiyor. Kayışlar

sarkıyor ve sonra geri kalan yolu çekiyor.

Arkasına yaslandığında, önümde çıplak duran görüntüsüne bakıyorum. Göğüsleri büyük, benim ellerim için bile kesinlikle bir avuçtan fazla. Geniş areolalar teninden daha koyu bir tonda ve sıkı, buruşuk meme uçları var.

"Çok güzeller." İkisini de avuçlarımın içine alıyorum ve çakıllı meme uçlarını avuçlarıma sürterek dokunuşuma doğru yükseliyor.

Uyluklarını daha geniş açıyor, böylece vücudum doğal olarak kalçalarının beşiğine düşüyor. Şu anda granit kadar sertim ve bunu ona karşı kıpırdanarak gösteriyorum. Siktir, umarım kendimi utandırmam.

Ona karşı sallandığımda inliyor. Elleri sırtıma gidiyor, tırnakları sıcak tenimi kazıyor.

"Seni yalamak, dilime boşalana kadar tadına bakmak istiyorum," diyorum. "Tamam." Başını sallıyor.

Onu bir kez daha öpüyorum, bunu yaparken amına sürtünüyorum. Tırnaklarının keskin ısırtığı sırtıma batıyor.

Dudaklarına iffetli bir öpücük kondurduktan sonra vücudunda geziniyorum. Göğüslerini yalayıp emiyorum, dilimi kabarık uçlarına değdiriyorum. Tanrım, bir kadının vücudunun yumuşaklığını özlemişim ve Emma mükemmel hissettiriyor. Uyarılmışlığının misk kokusu dikkatimi çekiyor ve göğüslerini terk ediyorum.

Eteğini yukarı çekmek yeterince kolay ve ön panelinde görünür bir ıslak nokta olan düz, beyaz pamuklu külotla karşılaştım.

"Sırılsıklam olmuşsun, sevgilim, çok muhtaçsın. Bu çok seksi." Yerde diz çökecek şekilde manevra yapıyorum. Sonra külotunu bedeninden ayırıp kalçalarından aşağı çekiyorum. Benim için yayılıyor ve tümseğindeki koyu renkli kıllardan oluşan bir üçgeni ortaya çıkarıyor. Kukusunun dudakları çıplak ve damlıyor.

Ağzım sulanıyor ve onu yemekten başka bir şey düşünmüyorum. Dilimi yarıktan klitorise doğru kaydırıyorum ve baharatlı-tatlı nektarı ağzımı kaplarken inliyorum.

Parmakları saçlarımın arasından geçiyor, yüzüme doğru sallanırken çekiştiriyor.

"Bram. Vay canına. Aman Tanrım."

Bundan daha iyisini yapabileceğime eminim. Belki adımı haykırmasını sağlayabilirim. Dilimi içine soktum ve sikim lanet bir roket gibi patladı. Pantolonuma boşalırken inledim.

Bu konuda üzülemem bile çünkü bu kadına zevk vermek şu anda dünyadaki en önemli şey.

Bir avucumu vücudunda gezdiriyorum ve memelerinden birini tutup hafifçe sıkıyorum.

İnliyor ve bir bacağına yukarı çekip ayağını omzuma koyuyor. Şimdi bana daha da açıldı ve ben onu yutuyorum. Onu yalıyor, dilimle beceriyor ve sert küçük klitorisini ağızıma alıyorum. Son şeyi yaptığımda neredeyse koltuktan havalanacaktı.

İki parmağımı kaygan kanalına sokuyorum, düz tutuyorum ve sonra birkaç kez içeri ve dışarı pompalıyorum. Sonra onları yukarı doğru kıvrıp ön duvarındaki o pürüzlü bölgeyi arıyorum.

Ona doğru bastırıyorum, sonra parmaklarımla yaklaşma hareketi yapıyorum. "Bram. Oh, lanet olsun!" diye bağıyor. Başımı yarığına yakın tutuyor ve sonra paramparça olur.

Onu doruk noktasının her darbesinde yalıyorum, temizliyorum ve onun tadını ve hissini seviyorum. Tümseğine bir öpücük kondurduktan sonra vücuduna tırmanıyorum. Tam yüzümü temizlemek için bir şeye uzanmak üzereydim ki beni yakaladı ve bir öpücük için aşağı çekti.

Sanırım benim üzerimde kendini tatmak umurunda değil. sıcak. Kalçalarını açıp beni bacaklarının arasına bıraktı.

"Çok fazla kıyafet giyiyorsun," diyor dudaklarıma karşı.

"Buna çare bulabilirim." Ayağa kalktım ve kot pantolonumun düğmelerini açıp fermuarını indirdim. O zaman fark ediyorum ki onu yerken boşalmış olmama rağmen aletim yeniden sertleşmiş. Yaşlı bir adam için çok da kötü bir refrakter zaman değil.

Kotumu indiriyorum, sonra tekmeleyerek çıkarıyorum ve üzerimde sadece dar boxer külotum kalıyor.

Gülüyor. "Aman Tanrım," gözleri kısılıyor. "Bunlar bebek Yodalar mı?" "Boxerlarımla dalga mı geçiyorsun?"

"Sayılır. Sadece büyük, sert bir adamın çizgi film iç çamaşırları giymesini beklemiyordum."

"Onlar iç çamaşırı değil, Spicy. Boxer." Sonra aklıma geldi. İrkildim. "Prezervatif takmam gerekiyor mu, çünkü evde varsa bile kirden daha eski olacaklar."

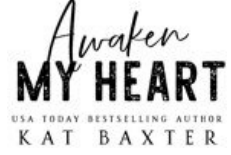
Başını sallıyor. "Hayır."

"Ben temizim, Emma." Gözlerinin içine bakıyorum. "Karım öldüğünden beri başka bir kadını öpmedim bile."

Gözle görülür bir şekilde yutkunuyor. "Ben temizim. Lütfen, Bram. Doldur beni. Çok boşum."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm on bir

EMMA

Onu o lanet olası Star Wars boxerlarıyla görmek gözlerimi yaşartıyor ve bunu anlamaya başlayamıyorum bile. Bu tek gecelik bir ilişkiden daha büyük bir şeymiş gibi geliyor, her ne kadar öyle dese de. Bana başka bir şey teklif edemez. Ben de sormaya cesaret edemiyorum. Erkekler benim gibi kırık bir kadını uzun süre istemez.

Boxerında belirgin bir ıslak nokta var. Onları aşağı çekip kocaman sikini serbest bırakıyor. Yani büyük olması mantıklı. Orantılı falan. Ama lanet olsun, bu büyük bir alet.

Parmaklarımı ıslak merkezimde gezdiriyorum.

"Görünüşe göre sızıntı yapıyormuşsun," dedim ona. "Hevesli olman çok güzel." Ben ne diyorum ki? Konuşma, Emma. Seksi zamanlarda asla konuşma. Bu bir kural olmalı.

"Senin lezzetli yarığını yerken bir ergen gibi her yerime boşaldım."

"Ciddi misin?" Nefes alıyorum. "Bu gerçekten seksi."

"Böyle düşünmene sevindim. Ben de yeniden sertleştiğim için mutluyum." Yaklaşıyor, iri vücudunu benimkinin üzerinde gezdiriyor. "Kendini çok iyi hissedeceksin, Spicy. Lanet bir rüya gibi."

Baharatlı. Bu gece bana öyle seslendi. Ve ben bundan nefret etmiyorum, biraz bile

Biraz.

Girişime çentik atıyor ve yavaşça doğru itiyor. Yürüyorum Bacaklarımı kalçalarının iki yanına koyup kendimi ona açıyorum. Bacaklarımı

Parmaklarımı sırtında aşağı yukarı gezdiriyor, beni kanepeye bastıran ağırlığını seviyordum. Hafif kürklü göğsünün hassas meme uçlarıma sürtünmesini seviyorum.

"Vay anasını," diye inliyor öne doğru eğilirken. Sonunda, dibe vuruyor. "Çok ıslak ve sıkı, sevgilim. Cennet gibi hissediyorsun. Lütfen hareket edebileceğimi söyle."

"Evet, hareket et. Sen de çok iyi hissediyorsun. Çok doluyum. Çok kalın ve büyüksün." Geri çekiliyor, sonra ileri atılıyor.

Kayma, baskı, hareketleriyle ilgili her şey gerçek dışı. Vücudum şimdiden başka bir doruğa hazırlanır gibi geriliyor. Çok fazla deneyimim yok ama hiçbir zaman çoklu orgazm yaşayan bir kız olmadım.

, itiş gücü eşit ve sertti. "Bram! Siktir, çok iyi. Daha sert, lütfen."

"Daha sert. Kahretsin, Spicy, beni öldüreceksin." Gülümsüyor ve etkisi yıkıcı oluyor.

Onu öldüreceğimi sanıyor ama o beni yok edecek. Çaresiz, yalnız küçük kalbim çoktan yarılmış, onu sarmak için bekliyor. Gözlerimi sıkarak yaşların akmasını engelliyorum. Hiç sahip olmadığım bir şeyin yasını tutamam.

Açısı hafifçe değişiyor ve sonra aleti G noktama çarpıyor. Ve aklım başımdan gidiyor.

"Aynen böyle. Sikini seviyorum," diyorum.

Ben kimim ki? Ben hiç böyle konuşmam. Bu adamla ilgili bir şey, içimdeki çığ ve şehvani tarafı ortaya çıkarıyor. Ağzı pis, beklenmedik bir muamele. Pis bir baba, işte bu o. Tam bir D.I.L.F.

Becermek istediğim babam.

Ve ben de öyleydim. Daha doğrusu beni beceriyordu. Beni de aptalca beceriyordu.

Vücudum sıkılaşıırken tutarsız zevk sözcükleri geveliyordum.

"Sanırım tekrar boşalacağım," diyorum.

"Aynen öyle. Bu mükemmel, dar amcığın sikimi çok sert sıkıttığını hissetmek istiyorum. Her yerime boşal, Baharatlı."

Orgazmım üzerime çöküyor, zevkten boğulacakmışım gibi hissedene kadar beni altına çekiyor. Dalga dalga gelen coşku, tamamen bitkin bir halde kanepeye yığılana kadar uzuvlarımı sarıyor.

"Kahretsin, bu çok iyiydi. Çok sıkısın." Sonra içimden çıktı. "Seninle işim henüz bitmedi, sevgilim. Ayağa kalk." Kalçamı tokatladı.

Ayağa kalkıyorum ve onu kanepenin yanına kadar takip ediyorum. "Eğil, aynen böyle."

Bir elini sırtıma bastırıyor ve beni kanepenin koluna kıcımlı yaslayacak şekilde itiyor.

"Evet, aynen böyle." Kıcımlının yanaklarından birini tutup sıkıyor, sonra da şakacı bir şaplak atıyor. "Bu pozisyonda çok seksi görünüyorsun." Başparmağını sırlıslıkla kıvrımlarımda gezdiriyor. Sonra sikiyle klitorisime vuruyor.

Çarpmanın etkisiyle inledim.

Bu geceden sonra açmam gereken çok şey olacak ama tüm bunlarla ve yaklaşan kalp kırıklığıyla o zaman başa çıkacağım. Şu anda, bu adamın on beş yılı aşkın bekârlık serisini bozmak için seçtiği kişi benim. Bunu düşününce bile ürperiyorum.

Beni seçti.

Hakkımdaki gerçeği bilseydi muhtemelen yapmazdı. Bir kadın olarak ne kadar kırıldığımı.

Sonra mantar şeklindeki kafasını sokuyor. Sonuna kadar giriyor ve bu pozisyonda o kadar derin ki, yemin ederim rahim ağzıma dokunuyor. Ama artık öyle bir şeyim yok.

Bu düşünceleri bir kenara itiyorum ve içime girerken kalçalarımı nasıl kavradığına odaklanıyorum.

"Emma. Lanet olsun. Bu şekilde uzun süre dayanamayacağım. Bu çok iyi ve ben çok derindeyim."

"tutma. Sadece gel. beni, Bram."

Bu tek cümle içinde vahşi bir şeyi serbest bırakıyor ve her iki kalçamı da sıkıp amıma vuruyor.

"Bu yarığın içini boyayacağım. Çok sert boşalacağım." "Evet. Yap şunu."

"Sen benimle gel."

"Yapamam," diye hıçkırıyorum, zevk o kadar yoğun ki.

"Evet, yapabilirsin ve yapacaksın. Elini kalçalarının arasına sok ve o muhtaç klitorisine biraz ilgi göster. Bu aletin üzerine tekrar boşalacaksın, beni duyuyor musun?"

Başımı sallıyorum, konuşmıyorum. Parmaklarımı klitorisimde gezdiriyorum, sonra benim için en iyi olan dairesel ritme giriyorum.

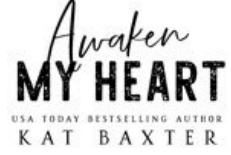
"Hazır mısın? Çünkü patlamak üzereyim ve sana orada ihtiyacım var. Benimle gel, Emma." Gırtlaktan bir inilti çıkarıyor ve ben ilkin hissediyorum

Serbest bırakılmasının nabzı vajinal duvarlarıma çarptı.
Beni uçuruma sürüklemeye yetti, ben de onunla geldim.

OceanofPDF.com

bölüm

on iki

EMMA

Bir yerden nemli bir bez çıkarıp beni temizliyor, sonra da atılmış tişörtünü giymem için bana uzatıyor. Bu arada boxer'ını tekrar giydi. Küçük yeşil uzaylılar beni kıkırdatıyor.

"Yine benimle dalga mı geçiyorsun?"
diye sorar. "Asla yapmam."

Tişörtüne sarılmış halime bakarken gözleri ısınıyor. Yumuşak pamuğu burnuma götürüp derin derin içime çekmek, onun kokusunu ezberlemek istiyorum. Bunun yerine, kanepenin önündeki halıya oturmak için kendimi alçaltıyorum, çıplak popomun dışarı sarkmaması için bacaklarımı çaprazlıyorum.

"Bira ister misin?" diye soruyor.

"Evet. Bu harika olur."

Odayı geçip mini buzdolabına gidiyor ve iki uzun boyun çıkarıyor. Benimle buluşmak için yanıma geldiğinde parmaklarından sarkıyorlar. Yanımda yere çöküyor, böylece ikimiz de kanepeye yaslanıyoruz.

İkisini de bir kez çevirince şişeleri açmış oluyor. Birlikte dokunuyoruz. Uzun bir yudum alıyorum, ferahlatıcı soğuk sıvının tadını çıkarıyorum.

Başını kanepenin kenarına yasladı. "Bu..." Kelimeler kifayetsiz kalıyor, ben de sadece "İnanılmaz" diyorum.

"Evet."

Bir süre sessizce içiyoruz ve bu beni şaşırtacak kadar rahatsız edici değil. Benden gitmemi istemesini bekliyorum. Susuzluğunu giderdiğini ve artık işinin bittiğini söylemesini. Ama öyle olmuyor.

"Bana Emma Carson'dan bahset," diye homurdanıyor derin sesi.

"Anlatacak çok şey yok. Çoğunlukla büyükannemle büyüdüm. Yaklaşık altı ay önce vefat etti."

"Sonra buraya taşındınız."

Başımı salladım. "Sonra buraya taşındım. Houston'dan nefret ediyordum. Evim olarak bildiğim tek yer olmasına rağmen, burayla ilgili her şeyden nefret ettim."

"Houston bir bataklık" diyor.

Gülüyorum. "Evet. O kasabadaki drenaj büyük bir sorun. Yani avantajları vardı ama ben değildim."

"Saddle Creek sen misin?"

Cevap vermeden önce bir an düşünüyorum, tüm aile dramımı onun üzerine yıkmaya hazır olup olmadığımın emin değilim. "Acıklı hikâyemi öğrenmek istediğine emin misin?"

"Kesinlikle bilmek istiyorum."

Konuşmaya başlamadan önce derin bir nefes alıyorum. "Annem beni annesiyle bırakmadan önce işler kötüydü. Bataklıklardan birine çok yakın bir arazide tek göz bir evde yaşıyorduk, bu yüzden sel her zaman bir tehditti. Annemin ciddi bir uyuşturucu sorunu vardı, bu yüzden yemek yemek ya da başka bir şey yapmak istiyorsam becerikli olmayı öğrenmem gerekiyordu. Küçük banyo lavabosunda kendi kıyafetlerimi temizlemeyi öğrendim."

"Okula gitmediğim zamanlarda halk kütüphanesinde yaşırdım çünkü orası iklim kontrollü ve kitap doluydu. Fakir bir karavan parkı çocuğu için oldukça büyüleyiciydi."

"Burada, Saddle Creek'te harika bir kütüphanemiz var" diyor.

"Biliyorum. Buraya taşınma kararımı vermeden önce ilk kontrol ettiğim şeylerden biri buydu."

Başını salladı. "Devam et."

"Doğru. Anne, uyuşturucu problemi, bir sürü erkek arkadaşı var."

Yanımda geriliyor. "Hiçbiri sana dokunmadı, değil mi?" Sesi alçak ve ölümcül.

Başımı salladım. "Hayır. Neyse ki böyle bir şey hiç olmadı." "Güzel."

"Her neyse, onuncu yaş günümde annem beni büyükanneme götürdü ve beni almaya geleceğini söyledi ama hiç gelmedi."

"Özür dilerim, hayatım."

"Sorun değil. Güçlü bir kılıç gibi, ben de ateşte dövüldüm. Dedikleri gibi, ben hayatta kalanlardanım."

"Büyükannenin evi daha iyi değil miydi?" diye soruyor.

"Ev iyiydi. Altında hâlâ tekerlekler vardı ama iki katlı bir evdi ve büyükannem evi temiz tutardı. Sadece o tatlı büyükanne tipi değildi. Hani şu kurabiye pişiren ve bir yığın eşyayla seni içeri tıkanlardan. Daha çok *Pride and Prejudice*'deki Lady Catherine de Bourgh gibiydi."

Gözle görülür bir şekilde yüzünü buruşturdu. "Darcy'nin teyzesi, değil mi?"
Yumurtalıklarım olsaydı, şu anda sıkıyor olurlardı çünkü bu adam!

"Evet, işte o. Sesi çok keskindi. Emily'yi bu tonda söylerdi ve bu da ismimden nefret etmeme neden olurdu. Bu yüzden onu taşıdığımda Emma demeye başladım."

"Emma sana uyuyor."

"Beni yanlış anlamayın. O bana baktı. Beslendim, giydirildim ve güvende idim. Sadece şımartılmadım.

"Kulağa daha çok sevilmemişsin gibi geliyor."

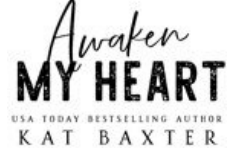
Sözleri omuzlarımin üzerine çöken soğuk, ıslak bir battaniye gibi.

Artık kusurlu olduğun için hiçbir erkek seni istemeyecek.

On sekizinci doğum gününden bir hafta sonra geçirdiğim tam histerektomiden sonra büyükannem bana böyle demişti.

OceanofPDF.com

bölüm on üç

BRAM

Onu kollarıma almak ve her şeyin yoluna gireceğine dair güvence vermekten başka bir şey istemiyorum. Yetiştirilme tarzına rağmen harika bir kadın. O çok canlı ve hayat dolu; biz pervanelerin çekildiği alev gibi.

Ama ona sadece boş vaatler verebilirim, bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum ve sadece uzanıp çıplak kalçasını sıkıyorum. Gömleğimin içinde harika görünüyor.

Annesinin onu terk etmesi beni kızdırıyor. Büyükannesinin nazik ve kibar olmaması beni daha da kızdırıyor. Emma'nın bu durumdan nasıl olup da gülümsemesiyle çıkabildiği beni aşıyor.

Alevler içinde dövüldüğünü söyledi.

Hayatta kalan biri. Kesinlikle ortak bir noktamız var.

Lisa onu severdi. Bir Whitmore erkeğiyle başa çıkmak için gerekli iki bileşen olan yiğitlik ve cesarete sahip olduğunu söylerdi. Oğullarımın kalbini kazanan kadınları tanıdığım için dürüstçe söyleyebilirim ki, karım haksız sayılmazdı.

Emma'nın yanında otururken Lisa'yı düşünmek garip hissettiriyor, sanki vefasızlık yapıyormuşum gibi.

Sorun şu ki, kime sadakatsizlik ettiğimden tam olarak emin değilim. Emma'ya mı? Lisa'ya mı? Olduğumu sandığım adama mı?

Belki de hepimiz için.

Bu tavşan deliğinin çok derinlerine inmeden önce, kendimi Emma'ya bakmaya zorluyorum.

Birasını boşaltıyor ve şişeyi bir kenara koyuyor. "Hayat bazen berbattır. Ama bazen de çizgi film Star Wars donu giyen dev gibi bir adamla tanışırsınız ve gülümsemeden edemezsiniz."

"Bütün set bende," diyorum ona. "R2D2, C3PO, Vader. Lastik ördekler, ananaslar ve diğer çeşitli tuhaf şeylerden bahsetmiyorum bile. Bir Noel'de çocuklarımın şakası olarak başladı ve sonra bir şey haline geldi ve şimdi onları kendim alıyorum. Etrafımdaki insanlardan bir şeyler sakladığımı bilmek eğlenceli."

"Dövmen gibi."

Başımı salladım. "Tam olarak saklamıyorum. Sadece reklamını yapmıyorum."

"Mürekkebin bir tişörtün gireceği çizgileri geçmemesine dikkat etmen dışında." Elini uzatıp haritanın üst çizgisini çiziyor. "Yine de gerçekten muhteşem."

"Hepsi Ian. Aklıma bir fikir geldi." Parmağı Saddle Creek'in dış hatlarını ovuyor.

"Tam kalbinin üzerinde," diyor.

"Burası evin."

Tırnakları göğsüme sürtünüyor ve ihtiyaç hızla aletimi dolduruyor. Beni doyumsuz yaptı.

"Baharatlı," diyorum. "Sana tekrar ihtiyacım var." Onu kucağıma çekiyorum. Aletimi tutuyorum, boxer' sınırlarından kurtarıyorum ama tamamen çıkarmıyorum. "Kendini bana sür, sevgilim; iyice ıslan."

Tatlı amını bana doğru sallıyor, o küçük klitorisini sikimin başının üzerinde kaydırıyor.

"Zaten ıslanmışsın."

"O kadar seksisin ki, olmamak elde değil."

"Sikimden aşağı kay. Bana binmeni istiyorum."

Dizlerinin üzerine kalkıyor ve kalçalarının arasına uzanıyor. Beni hizaladıktan sonra kendini aşağı indiriyor.

Amının sikimi yutuşunu izliyorum. Onun kaygan kayışında inliyorum, sıcak sıklık beni kavırıyor.

"Çok sıcak ve sıkı. Taşaklarıma damlatıyorsun."

"Pis bir ağzın var," diyor küçük, yaramaz bir sırıtışla. "Pis ağzımı seviyor musun?"

"Gerçekten, gerçekten istiyorum."

Onu kendime çekip öpüyorum, vücudunu üzerimde sallarken dillerimiz düello yapıyor. Kalçalarını kavradım ve onu yere serdim. Dizlerinin üzerine kalktı ve ben de onu

geri . çalışıyoruz, gözlerimiz birbirimize kilitlenmiş. "Evet," diye inliyor. "Bu iyi hissettiriyor. İyi hissediyorsun."

"Çok iyi," diye yankılanıyorum. Vücutlarımızın arasına uzanıyorum ve başparmağımı klitorisinin yanına bastırıyorum, böylece her hareketle umutsuzca ihtiyaç duyduğu sürtünmeyi elde ediyor.

"Bram."

" bu, Spicy. Sikimin her yerine boşalmanı istiyorum. O daracık amcığınla sık beni."

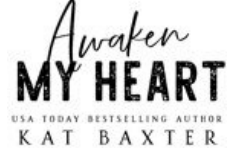
"Neredeyse geldim. Çok yaklaştım." Gözleri genişliyor ve sonra etrafımda patlıyor. Kasılmalar nabız gibi atıyor ve sikimi sıkarak kendi doruk noktamı kurutuyor.

Göğsüme yığılıyor, burnunu boğazıma sokuyor.

Bu anla ilgili hiçbir şey yanlış gelmiyor. Aslında, tamamen doğru hissettiriyor.

OceanofPDF.com

bölüm on dört

BRAM

Atölyemde uyandım. Yönümü bulmam bir dakikamı alıyor. Sonra etrafa bakıyorum, Emma'dan bir iz arıyorum ama hiçbir şey göremiyorum. Çantası masanın üzerinde değil.

Çabucak giyinip kot pantolonumu giydim ve dışarı çıktım. Arabası gitmişti. Bir nefes üflüyorum. Hayal kırıklığı boğazımda safra gibi yükseliyor ama onu yutuyorum. Anlaşmamız buydu. Öfkesini boşaltmaktan başka bir şey teklif etmiyordu. Biz de öyle yaptık.

Uyandığımda kendimi normale dönmüş hissetmeyi bekliyordum. Artık en büyük çocuğumdan biraz daha büyük bir kadına takıntılı değildim. Kalan kıyafetlerimi ve ayakkabılarımı alıp duş almak için eve doğru yola çıktım. On beş dakika sonra Emma'nın kokusunu üzerimden atmış, lastik ördekli boxer'ımı ve yeni kot pantolonumu giymiştim.

Aynanın karşısına geçip göğsümdeki haritaya bakıyorum. Aslında Lisa'mı anmak için yaptırdığım bir dövme olması gerekiyordu. Onu onurlandırmanın bir yolu. Tanrım, okumayı çok severdi. Yanımdaki yatağa uzanır ve bana yüksek sesle kitap okurdu. Beni tüm o fantastik serilere bağladı.

Gerçek şu ki, ilk dövmeyi suçluluk duygusuyla yaptırdım. Bir zamanlar tüm dünyayı gezmek gibi büyük hayallerim vardı. Saddle Creek'ten sıkıldığım için değil. Hayır, dağlık arazinin bu küçük parçasının benim için her zaman ana üs olacağını biliyordum. Yunanistan'a, Roma'ya ve Avusturya'ya seyahat etmek istiyordum. Gerçekten herhangi bir yere. Farklı kültürlerin, farklı yemeklerin ve dillerin olduğu herhangi bir yere.

Ama sonra Lisa Grady'ye hamile kaldı ve ben liseden mezun olduktan sonra seyahat etmek yerine koca oldum. Çok geçmeden de baba oldum.

Hiçbir şeyden pişman değilim. Lisa ve ben mutluyduk. Çocuklarımız harika.

"Baba, bir yaban kedisiyle kavga mı ettin?" Grady arkamdan sordu.

Aynanın yansımada onun bakışlarıyla karşılaşıyorum ve apaçık gerçek kafasına dank ettiğinde bunu net bir şekilde görüyorum.

"Oh lanet olsun. Seks yapmışsın! Sırt kaşıyıcı türden."

Hayal kırıklığının, yargının bir örsün ağırlığı gibi düşmesini bekliyorum. Ama gelmiyor. Onun yerine, en büyük oğlum yüzümü ona çeviriyor ve bana bir ayı gibi sarılıyor.

"Zamanı gelmişti." Sırtımı sıvazlıyor ve ben irkilince gülüyor. "Bana ondan bahsetmek ister misin?" Uzaklaşıyor.

"Kızgın değil misin?"

"Kızgın mı? Neden kızgın olayım ki?" "Annen yüzünden."

Grady bir anlığına bana baktı. Boş bir yüzle. Sanki söylediklerimi idrak edemiyormuş gibi. Sonra yavaşça başını salladı, üzgün ve düşünceli görünüyordu.

"Bir düzineden fazla yıldır ortalarda yok. Baba, eğer bizim adımıza biriyle çıkmayı erteliyorsan, buna bir son ver. Yalnız kalmanı hiç beklemiyorduk. Annem de bunu beklemezdi. Senin yeniden aşık olmanı isterdi."

Gözlerimin yanmasına aldırmadan başımı sallıyorum. "Onu doğru sevmek için çok uğraştım. Onu yeterince sevmek için. Bilmiyorum. Onunla her zaman evleneceğimi, aradığım kişinin o olduğunu biliyordum ama her şeyin farklı şekilde gelişmesini istiyordum."

"Bana hamile kaldığı zaman yüzünden."

Söylediklerimin kulağına nasıl geldiğini fark ederek büyük oğluma baktım. "Grady, hiçbir şeyi değiştirmedim. Her şey olması gerektiği gibi oldu."

Kalın kalın yutkunuyor. "Bunu biliyorum. Annem de biliyordu."

"mi yaptı?" Soruyu otomatik olarak soruyorum ama hemen pişman .

Çünkü ben çocuklarımla böyle konuşmam. Bu tür şeyleri bırakın onları, kimseyle paylaşmam. Benim işim onları rahatlatmak. Tam tersi değil.

Ancak Grady, daha önce hiç açmadığım bir konu olmasına rağmen, tam olarak ne demek istediğimi biliyor gibi görünüyor.

"Elbette bazen içerliyordunuz. Bana. Ona. Böyle hissetmemek için bir aziz olman gerekirdi. Her ebeveyn bir noktada çocuklarına kızar."

Sulu bir kahkaha atıyorum. "Yaptığını sanmıyorum."

"Saçmalık. Annem aziz değildi. Üniversiteye gitmek isterdi, hatırladın mı? Bunun hakkında konuşurdu. Öğretmenlik sertifikasını nasıl alacaktı?"

"Evet, hatırlıyorum."

"Hatırlayacak kadar büyüdüğümde bundan bahsettiyse, bana ve diğer çocuklara kızgınlık duymamasına imkan yok. Ara sıra Taylor'a kızmadığımı mı sanıyorsun? Çünkü kızdım. "O kadar çok kez ki. O çocuk artık benim hayatım. O ve Jess.

Ona kızgın olmam, onun benim seçeceğim yol olmadığı anlamına gelmiyor. Hayat seçimler yapmaktan ibarettir. Yaşadığın hayatı sen seçtin. Annem öldüğünde, kendini biz çocukları yetiştirmeye adadın. Her maça, her gösteriye, her veli/öğretmen toplantısına katıldın. Bizim için hem anne hem de baba oldun.

"Bizi bu şekilde yetiştirmen annemi ne kadar çok sevdiğinin bir göstergesiydi. O bunu biliyordu. Hepimiz biliyorduk."

Başımı salladım. "Ruh fısıltısı hakkında nasıl konuştuğunu hatırlıyor musun?" Grady sevgiyle gülümsüyor. "Evet. Ruh eşleri için kullandığı terimdi, değil mi?"

"Sanırım. Ama o her zaman bir kalbin diğer yarısını bulmasıyla ilgili bir şey söylerdi. Sadece iki yarım bir bütün oluşturur. Bu matematiksel bir denklem. Emma hakkında hissettiklerimle bunları nasıl bağdaştıracığımı bilmiyorum."

"Yani kirli, sırt kaşıyıcı seksten daha fazlası mı?" diye soruyor, sonra titriyor. "Bu konuşmadan sonra beynimi yıkamam gerekecek."

"Evet. Çok daha fazlası."

"Tamam, o zaman matematiği unut. Annemin teorisi bilimsel bir gerçek değil. Fizikçilerin tartıştığı bir şey değil. Öldüğünde kalbinin yarısını aldığını ve sana koca bir delik bıraktığını kim söyleyebilir ki?"

"Sanırım haklı olabilirsin," diye itiraf ediyorum. "Emin olduğum tek şey, bu kadını gördüğüm anda içimde bir şeylerin değiştiği. Belki de sadece on beş yıllık bekârlık yüzündendir diye düşündüm." Başımı iki yana sallıyorum. "Artık o kadar emin değilim. O parlak bir ışık, odadaki herkesten daha fazla parlamaya cesaret ediyor. Herkesin ona bakmasına cesaret ediyor. Manyetik, sarhoş edici." Grady'ye bakıyorum. "Aptal gibi konuşuyorum, değil mi?"

"Hiç de değil. Jess'i ilk gördüğüm anda sanki tektonik plakalar hareket etmiş, Dünya yeni bir düzene girmiş gibi hissettim. O sırada adını bile bilmiyordum. Bazen her şey böyle olur."

"Annenle birbirimizi çocukluğumuzdan beri tanıyorduk. Gözlerimin önünde büyüdü ve ona duyduğum tüm çocuksu sevgi ergenlik şehvetine dönüştü. Sonra evlendik ve ailemizi kurduk ve yetişkin aşkı içimizi doldurdu. Aşık olmanın bildiğim tek yolu bu."

Bu konuda başka bir şey , çünkü kısmen oğlumla cinsel hayatımı tartışmayacağım, kısmen de bunu nasıl kelimelere dökeceğimi bilmiyorum.

Lisa ile seks iyiydi, değildi demiyorum. Ama samimiyet zaman içinde yavaş yavaş gelişti. Onun vücudunu öğrenmem yıllarımı aldı. Ve her zaman arkadaşlığımız ve genç aşkımızın saflığı ile renklendi. Tatlı ve saygılıydı.

Emma ile olan bu şey tamamen farklı. Şehvetli ve çaresiz. Hissetme kapasitem olduğunu bir şekilde ilkel. Doyumsuz.

Grady'nin Emma ile bir ilişki içinde olmam fikrini destekliyor gibi görünmesi iyi bir şey, çünkü o ve diğer çocuklar onaylamasa bile şimdi durabilir miyim bilmiyorum.

Yine de, hepsinin bu fikre katıldığından emin olmayı onlara ve ona borçluyum.

"Kardeşlerini buraya çağır. Bir aile toplantısına ihtiyacımız var. Ben giyinmeyi bitireyim."

Yarım saat sonra, çocuklarım eski kahvaltı köşesindeki masanın etrafında toplanmış, mutfakta uzun uzun yürümemi izliyorlardı.

"Baba, her şey yolunda mı?" Daphne soruyor.

Ellerimi kalçalarımın koyuyorum ve hepsinin yüzüne bakıyorum. "Biriyle çıkmaya başlasam ne hissederdiniz?"

"Tam zamanında," diye mırıldanıyor Dane.

"Bu çok harika olurdu. Bunu hak ediyorsun," diyor Daphne.

"Kesinlikle baba," diyor Garrett. "Hiç kimse mutluluğu senden daha fazla hak etmiyor."

Huşu içinde onlara bakıyorum. Bu anın nasıl geçeceğini düşündüğümünden tam olarak emin değilim. Çünkü bu anın geleceğini hiç düşünmemiştim. Başka bir kadına aşık olmayı beklemiyordum.

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum ama ağzımdan bir şey
."Biriyle mi tanıştın?" Dane soruyor.

Boynumun arkasını ovuyorum.

"de denebilir," diye mırıldandı Grady nefesinin altından.

Gözlerimi deviriyorum, yetişkin çocuklarımla seks hayatım hakkında bana bok atmaları hakkında ne hissettiğimden emin değilim. Çünkü gerçekten bir seks hayatım olabilir. Seks hayatım yani. Bir ilişki. Söylemeye cesaret edebilir miyim, ikinci bir şans.

"Bu ne anlama geliyor?" Garrett soruyor.

"Sırtındaki pençe izlerini görmelisin."

"Anladım baba," diyor Dane.

"Eww, lütfen yapma," diye yalvarıyor Daphne. "Mutlu olmanı istiyorum baba, ama yatak odası aktiviteleri olduğunu bilmeme hiç gerek yok."

"Yatak odasına bile gidemedik," diyorum, sonra başını sallayıp kulaklarını kapatınca gülüyorum.

Garrett, "Birden fazla kez bunu tartıştık," diyor. "Yeniden evleniyorsun. Hiçbirimizin bunun asla olmamasını umduğunu hatırlamıyorum. Baba, senin mutlu olmanı istiyoruz. Dördümüzü büyütürken ne kadar fedakârlık yaptığını biliyoruz. Sen ve annem iyi bir evliliğin en güzel örneğiydiniz. Umarım Felicity ve ben de aynı şekilde mutlu oluruz."

"Çocukluğumdan beri kadınlar senin hakkında ve ne kadar *seksi* olduğun hakkında konuşuyor," diyor Dane. "Bu çok rahatsız edici."

Daphne, "Tanıdığım herkes arasında en büyük kalbe sahip olan sensin," diyor. "Bir daha asla sevebilmek senin için bir trajedi olur."

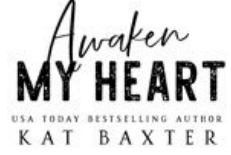
Sandalyenin arkasını kavıyorum. "Hepinizi seviyorum," diyorum, sesim duygu yüklü.

"Biz de seni seviyoruz," diyor Grady. "Ve sana gemide olacaklarını söylemiştim."

Başımı salladım, sonra uzaklaştım. "Adı Emma ve yakında seni onunla tanıştırmayı umuyorum. Ama bu gerçekleşmeden önce yapmam gereken bazı işler var."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

bölüm on beş

EMMA

Luna ikinci sesinde telefonu açar. "Selam bebeğim, 'aber?'"

"Buraya gelebilir misin?" Sesimdeki gözyaşlarını duyabileceğini biliyorum ama umurumda değil. Şu anda birine ihtiyacım var ve açıkçası sahip olduğum tek kişi o. En yakın arkadaşım.

"Tabii ki. On dakika içinde orada olurum." "Teşekkürler."

Yedi dakika sonra kapım çalındı ve açtığımda Luna'yı elinde bir kucak dolusu Blue Bell dondurmasıyla buldum. Çeşitli pintler.

"Hangi türü sevdiğini bilmiyordum, bu yüzden seçenekler getirdim."

"Teşekkürler. Bunu kabul edebilirim. Sadece biriyle konuşmam gerekiyor." "Elbette." Sesi nazikti. Mutfağıma girdi ve geri gelmeden önce dondurmayı dondurucuya koyar.

Ben kanepeye uzandım, o da oturdu. "Ne oldu?" Yüzümü ellerimin arasına sakladım. "Bram'le yattım."

"Biliyordum!" diye bağırıyor. "Aranızda inanılmaz bir kimya var. Cidden çok ateşli."

"Evet. Birlikte kesinlikle ateşliydik," diyorum.

"Ama sonra bir şey mi oldu?"

"Evet. Hayır, pek sayılmaz. Aşağı yukarı daha önce. Bana teklif edecek bir şeyi olmadığını söylediğinde."

"Ouch. Yani, tek seferlik bir durum mu?"

Omuz silkerek bir omzumu kaldırıyorum. "Sanırım kastettiği buydu. Ve o zaman daha fazlasını beklemiyordum. Bu sadece birkaç saat önceydi."

Luna dizimi sıkıyor. "Ama ondan gerçekten hoşlanıyorsun?"

"Gerçekten, gerçekten istiyorum. Sadece daha fazlası gibi geliyor. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Onunlayken sanki etrafımdaki her şey duruluyor ve kendimi sakinleşmiş ve yerleşmiş hissediyorum. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Tek başıma ya da başka biriyle."

"Anlıyorum bebeğim. Mason'la birlikteyken ben de böyle hissediyorum. Açıkçası, tek gereken onun sesi. Sanırım bazen böyle oluyor."

"Benim başıma gelmesi gerçekten çok kötü ama tek taraflı."

"Bunu henüz bilmiyoruz," diyor Luna.

"Öyle olduğuna eminim. Yani anlıyorum; ilk karısının hatırasıyla yarışamam. Ona dört çocuk verdi. Ben kesinlikle aynısını teklif edemem."

Luna histerektomimi zaten biliyor. Geçen hafta masamda regl malzemeleri olup olmadığını sorduğunda gündeme geldi. Birine neden artık regl olmayan otuz yaşında bir kadın olduğunuzu açıklamak zor olabilir. Yine de mükemmel bir şekilde üstesinden geldi.

Ama şu anda kaşlarını çatmış bana bakıyor. "Bunu ona sen mi söyledin? Çünkü bunun onun için bir anlaşma bozucu olacağından şüpheliyim."

"Bozulacak bir anlaşma yok. Sadece seksti. İnanılmaz, terli, kirli, gülünç derecede iyi seks, ama sadece seks." Yüzümü tekrar sakladım. "Kahretsin, set tasarımı tam olarak tartışmadık bile. Her şeyi onun yapmasına izin vermem ve ne yaparsa yapsın mutlu olmam gerekecek. Çünkü şu anda onun etrafında olamayacağım kesin. Babasını çıplak gördüğümü bilerek Taylor'ın karşısına çıkmak yeterince zor olacak."

Luna kıkırdıyor.

"Hiç komik değil."

"Öyle sayılır ama. Senin üzüntün değil tabii ki. Sadece garip bir şekilde, bir öğrenciyle yatan büyükanne-büyükbaba gibi."

Bu beni kıkırdattı. "Yani bu çok sık olmaz. Belki bir öğrencinin ebeveyni, ama büyükbabası."

"Çoğu büyükanne ve büyükbaba ona benzemez."

"Aynen öyle. Yemin ederim büyükannem ölene kadar hayatım boyunca seksen yaşında görünüyordu. Tabii bu muhtemelen onun huysuzluğundan kaynaklanıyordu. Kaşlarını çok çatan insanlar kırışıklıklarla lanetlenirler."

"Olması gerektiği gibi," diyor Luna. "Aslında benden tavsiye istemediğini biliyorum ama yine de sana birkaç tavsiye vereceğim. Ona karşı sabırlı ol. Ona karşı sabırlı ol."

ikinizin arasındaki ilişkinin bittiğini düşünüyorum. İçgüdüsel bir his diyelim. Bildiğim kadarıyla karısı öldüğünden beri biriyle bile çıkmadı. Bu muhtemelen onun için de yeni bir şey."

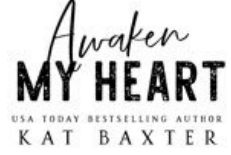
Onun içgüdülerine inanmak istiyorum ama ben gerçekçiyim. Hayatım bu şekilde yürümüyor.

"Biraz dondurma ve komik kedi videolarına ne dersiniz?" Luna öneriyor.

"Kulağa mükemmel geliyor." Bugünün geri kalanında kendime Bram için üzülme izni vereceğim. Sonra yarın şımarık pantolonumu giyip çocuklarıma ve işime odaklanmalıyım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

bölüm on altı

BRAM

Kendimi yarına kadar beklemem gerektiğine ikna etmeye çalışıyorum. Ona dinlenmesi için zaman vermemeliyim. Ama gerçek şu ki, onu hemen görmeliyim. Kiraladığı bungalovun adresini bulmak yeterince kolay.

Bir buket çiçek aldığım için markette karşılaştığım bakışlar kesinlikle dedikodu değirmenini çalkalayacaktır. *Saddle Peek*'te bununla ilgili bir haber çıkarsa hiç şaşırmam.

Ama umurumda değil.

Emma'dan uzaklaşamayacağımı fark etmek -bunu kabullenmek- beni sakinleştirdi. Uzun zamandır olmadığım bir şekilde kararlılık ve amaçla doluyum.

Ben zaten evlilik yaptım. İlişkilerin zor bir iş olduğunu zaten biliyorum. Nasıl hissettiğinize bakmaksızın her gün kendinizi adadığınız bir iş. Bu yüzden beynimde 'ya olursa' düşüncelerinin hiçbiri yok.

Duygularının ne olduğunu bilmiyorum, yani bu havada. Ama beni kabul ederse, ben onunum.

Kapısını çaldım ve kafasını yan tarafa uzatarak açtı. Beni görünce nefesi kesildi.

Çiçekleri tutuyorum; yılın bu zamanında özgürce açan Teksas'ın en güzel kır çiçeklerinden bir demet. "İçeri girebilir miyim?"

"Ah, doğru." Kapıyı açıyor, bedenini hâlâ kapının arkasında saklıyor. Arkamdan kapandığında nedenini anlıyorum.

Hala benim gömleğimi giyiyor. Ya da belki yine giyiyordur.

Umut içimde dalgalanıyor. "Bunları biraz suya koyacağım," diyorum.

"Mutfak bu tarafta" diyor.

Kalçalarının kıvrımlarına ve tişörtün etek ucunun altından görünen şeylere bakıyorum.

Bana uzun bir bardak uzattı. "İçecek bir şey ister misin? Sodam ve suyum var."

"Ben iyiyim, sevgilim." Bardağa musluktan su dolduruyorum, sonra buketi içine yerleştiriyorum. Sonra da cumbanın karşısındaki küçük yemek masasının üzerine koyuyorum. Yüzümü ona dönüyorum. "Konuşmamız gerektiğini düşündüm."

Gözlerini kocaman açıyor ve başını sallıyor. "Tabii. Gel otur."

Onu kanepesine kadar takip ediyorum ve oturuyoruz. Yüzüm ona dönük olacak şekilde vücudumu yana yatırdım.

"Bak Bram, bir şey söylemeden önce bana hiçbir şey borçlu olmadığını bilmeni istiyorum. Tek gecelik bir ilişki için daha fazla açıklamaya ihtiyacım yok. Anladım."

"Her şeyi yanlış anladın, Emma."

"Ne olmuş yani? Buraya bir ilişki yaşamak istediğini söylemeye mi geldin? Çıkarları olan arkadaşlar gibi bir durum mu?"

"Sikeyim hayır. Buraya senden uzaklaşamayacağımı söylemeye geldim ve bunu yapabileceğimi düşünerek aptallık ettim. Aramızda büyük bir şey var, Spicy; senin de bunu hissettiğini biliyorum. Böyle bir seks duygusal bir bağ olmadan gerçekleşmez."

"Belki de senin için uzun zaman geçtiği içindir. Bu yüzden daha yoğun hissediyorsun."

"Senin için öyle miydi? Sadece gerçekten iyi bir seks mi?" Ben soruyorum.

Ben daha soruyu sormadan o başını başladı bile. "Hayır. İnanılmazdı ve benim için her şey demekti. Hiç böyle bir gece geçirmemiştim. Asla."

Ellerini ellerimin arasına alıp dudaklarıma götürüyorum. "Aynen öyle. Hayat aptal olmak için çok kısa. Ve korkmak için de çok kısa. Kısa bir süre önce oğlum Dane ile korku hakkında bir konuşma yaptık. Kendi tavsiyemi dinlememin zamanı geldi." Parmak eklemlerini tekrar öptüm.

Gözleri yaşlarla dolar. "Benim hakkımda bilmediğin şeyler var, Bram."

"Bundan şüpheliyim. Emma, mükemmel olmadığını biliyorum. Ben de mükemmel değilim. Neyin varsa, onunla başa çıkacağız."

Gülümsemesi hüznü ve kederli. "Ben kısıyım, Bram. Bu benim büyük sırrım."

Ellerini sıkıyorum ve dudaklarından dökülen kelimeleri dinliyorum.

"Gençken dördüncü evre endometriozis hastasıydım. Dayanılmaz derecede ağrılıydı ve birkaç kez o kadar çok kanadım ki hastaneye kaldırılmak zorunda kaldım. Doktorlar beni en iyi tedavi yönteminin tam bir histerektomi olduğuna ikna ettiler. On sekiz yaşındaydım."

Sözleri kalbime bir bıçak gibi saplandı. "Ve bunun bir şekilde birlikte bir geleceğimiz olup olmasını etkileyeceğini mi düşünüyorsun?"

"Şey, evet. Erkekler tohumlarını saçmak ister ya da her neyse."

Sırıyorum. "Ben zaten tohumlarımı saçtım. Dört yetişkin çocuğum var, Spicy; yeniden başlamak istemiyorum. Artık yaşlandım ve yoruldum."

"Bunu dün gece beni neredeyse ikiye bölen adama söyle," diyor. "Yaşlı olduğunu düşünmüyorum. Bence güzelsin."

Öne eğildim ve dudaklarımı onunkilere değdirdim. "Güzel olan sensin."

"Yani sana çocuk veremesem umurunda olmaz mıydı?"

Başımı salladım. "Yani gerçekten bir bebek isteseydin hayır demezdim ama ben sadece baba olmaktan memnunum. Eminim çocuklarımla geri kalanı beni daha fazla torunla kutsayacak. Senin doğurgan olmana ihtiyacım yok, sevgilim."

Bana bakıyor, açık kahverengi gözleri sulanırken gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor.

"Bebek istiyor musun?" Eğer evet derse, bunun gerçekleşmesi için elimden geleni bilerek soruyorum. "Sorun bu mu? Çünkü gerçekten istediğin buysa evlat edinebiliriz."

Bana sulu bir kahkaha atıyor. "Hayır. Eskiden anne olmayı dünyadaki her şeyden çok isterdim. Hayatın içimde çiçek açtığını hissetmek isterdim. Şişmiş ayak bileklerinden, sırt kramplarından ve garip yemek krizlerinden şikayet etmek isterdim. Ama kederimin üstesinden geldim, çok fazla terapi aldım. Çocuk sahibi olamayacağımı bilmek öğretmen olmamın ana nedeni ve bunu seviyorum. Artık o derin özlemi hissetmiyorum."

"Yani, babamın paspası olmak senin için sorun olmaz mı?"

Koluma vuruyor. "Büyükanne olmak için çok gencim. Ve bana Mops dem."

"Büyükanne?"

"Dilini ısır," diye şımarıyor. Sonra kısa bir süre için ayılır. "Bu çok hızlı olmuyor mu? Biraz yavaşlasak mı?"

"Bunu düşündüm. Çocuklarımla tartıştım." "Beni çocuklarınla mı tartıştın?"

"Evet, tabii ki öyle. Bir ilişkim olmasıyla ilgili bir sorunları olsaydı da benim için hiçbir şey fark etmezdi. Ben seni istiyorum ve onlar bunu değiştiremeyecek."

"Ya benden nefret ederlerse?"

"Yapmayacaklar. Ama onlar da yetişkin; bunu atlatabilirler. Emin olduğum bir şey varsa o da yavaş yavaş, zamanla aşık olunabileceğidir. İlk kez aşık olan on üç yaşındaki bir çocuk, o kızı seven ve onunla evlenen bir adama dönüşebilir. Ya da hiç beklenmedik bir anda ortaya çıkabilir. Sadece güzel bir kadın bir bara girer ve bum, adam devrilmiş bir ağaç gibi düşer."

Gözyaşlarını yakalamak için başparmağımı yanağında gezdirerek yüzünü avuçluyorum. "Seni aramıyordum, Emma. Yeniden aşkı bulmak gibi bir planım yoktu. Ama sen oradaydın ve ben senin gibi bir hediyeğin gitmesine izin verecek kadar aptal değilim. Bu yüzden iki elimle sarılacağım."

"Ben de seni istiyorum, Bram."

"İyi, bu gerçekten iyi. Çünkü ben ."

OceanofPDF.com

Awaken
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Epilog

BRAM

Hayatımın en güzel rüyasını görüyorum. Sıcak, ıslak sıcaklık aletime doğru kayıyor. O kadar sertleştim ki her an patlayabilirim.

Gözlerimi açıyorum ve Emma'nın esmer başının kasıklarımın üzerinde sallandığını görüyorum. "Sevgilim, bu işte çok iyisin."

Ellerinden biri taşaklarımı okşuyor.

"Bu sabah muhtaç mısın? Sikime binmek ister misin?"

"Hayır," diye nefes alıyor ve sikimi bırakıyor. "Seni emmek istiyorum. Seni tatmak istiyorum."

"Bunu yapmana engel olmayacağım."

Bana yaramaz bir sırtı atıyor, sonra şaftımı yalıyor.

Homurdanıyorum. "Benimle alay etme. Em beni, Baharatlı, yoksa seni ters çevirir ve sertçe sikerim."

Gözleri parlıyor.

Açıkçası, bugün bunların ikisini de yapacağız.

Beni derin derin yutuyor ve gözlerim doluyor. Etrafımda yutkunurken sikimin başı boğazının arkasına sürtünüyor.

"Siktir, sevgilim. Beni çok sert boşaltacaksın. İstedğin bu mu? Boğazından aşağı boşalmamı mı istiyorsun?"

Başını sallayarak aletimin etrafında inliyor.

Yumruğu aletimin tabanını sarıyor ve ağzı ucumu çalıştırırken beni beceriyor. Hassas etimi sertçe çekerken yanakları çukurlaşıyor. Daha fazla dayanamayacağım. Bu işte çok iyi.

"Bekle," elimi başına koydum. "Pozisyonunu değiştir. Yan yat ve amını yaklaştı ki seninle oynayabileyim."

Vücudunu yeniden düzenlemesi uzun sürmüyor, böylece altmış dokuzun tembel, yan versiyonundayız. Boy farkımız yüzünden ağzımla ona tam olarak ulaşamıyorum, bu yüzden parmaklarımı kullanıyorum.

Sikimi tekrar ağzına aldı. Ne kadar ıslak olduğu için zaten kendini berbat etti.

"Sadece sikimi emerek mi bu kadar ıslanıyorsun?"

Cevap olarak inliyor.

"Bunun ne kadar seksi olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Parmaklarımı onun kaygan kıvrımlarına pompalıyorum ve başparmağımı klitorisine bastırıyorum. "Açgözlü lanet olası amcık. Şuna bir bak. Elimin her yerine damlatıyorsun."

Sikimi sertçe emerken bana karşı kıvranıyor. Dili frenulumumu çalıştırıyor. Ağzını sikmemek için elimden geleni yapıyorum, ama lanet olası dürtü çok güçlü.

Boşalırken amcığı parmaklarıma doğru kasılıyor ve ben boğazından aşağı boşalmadan önce tek gereken bu.

"Seni seviyorum, Emma. Seni çok seviyorum."

Aletimden kurtulup bana dönüyor ve son meni atımım neredeyse yanağına çarpıyor.

"Ne dedin sen?" diye soruyor.

"Seni sevdiğimi söyledim. Seninle evlenmek ve seninle yaşlanmak istiyorum." Dizlerinin üzerine oturdu. "Şu anda ciddi misin?"

Doğrulup komodinine uzanıyorum ve bordo kadife bir kutunun son birkaç haftadır orada durduğunu görüyorum.

"Ben tamamen ciddiyim. Benimle evlenir misin?"

Ciyaklıyor ve beni yakalıyor. Yüzümü ve boynumu öpücüklere kollarım onu sarıyor.

"Ben de seni seviyorum." "Yani, bu bir evet mi?"

"Tabii ki evet!" Sonra etrafına bakar. "Oh, yüzük! Kusura bakmayın, heyecanlandım."

Kutuyu yatağa yuvarlandığı yerden aldım, sonra açmak için tuttum.

On

u. Nefesi kesiliyor. "Bram, bu çok güzel."

"Çok güzelsin." Parmağına takıyorum ve o da parmağını kaldırıyor, hayranlıkla.

"Gerçekten bir tane aldığımı bilmiyor muydun?"
"Hiçbir fikrim yok. Yaşlı bir göre oldukça gizlisin." "Mee-Maw'a ne dersin?" Ben öneririm.
Yüzünü buruşturuyor. "Kesinlikle olmaz." Ama sonra beni öpüyor. "Seni gerçekten seviyorum, Bram, her parçamla."
"Aynen sevgilim. Çünkü kaderimizde ."

Umarım Bram ve Emma'nın hikayesini sevmişsinizdir. Lütfen [bana bir yorum bırakmayı](#) düşünün. İlk Whitmore kitabını okumak ister misiniz? bir için kaydırmaya devam edin [Baba Bod Kovboy](#)'dan alıntı

Whitmore ailesinin geri kalanının
da kendi hikâyeleri var.

[Baba Bod Kovboy](#)

[Kalbimi Korum Kalbimi](#)
[Ateşle Kalbimi Kalbimi](#)
[Uyandır Kurtar](#)

[OceanofPDF.com](#)

Okuduğunuz için teşekkürler!

Eğer bu husky kahramanı
sevdiyseniz, bu kitapları da
seveceksiniz!

İri, Sakallı ve Parlak Bakire
Kovboy
Lone Star Kocası
Erkeğin En İyi
Arkadaşı

**Bonus epiloglar, silinmiş sahneler ve ÜCRETSİZ KİTAP için haber_
bültenime katılın.**

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

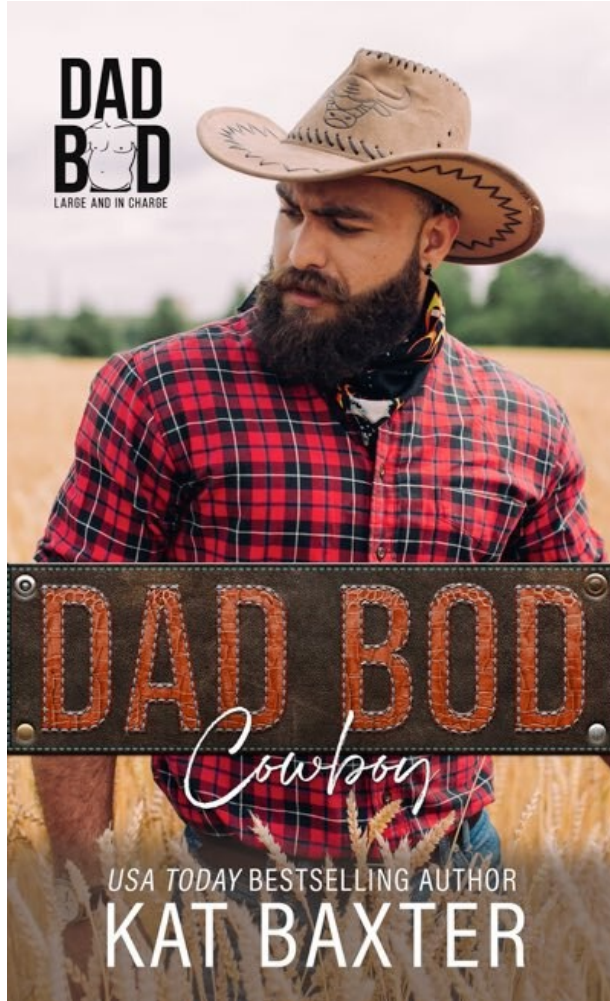
Bana katıl!

GELİN **Facebook'taki VIP Okuyucu Grubuma** KATILIN, burada ön gösterimler yapıyor, soruları yanıtlıyor ve Kat Baxter diyarında olup biten her şeyden haberdar olmanızı sağlıyorum.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

baba bod kovboy'dan alinti

Artık mükemmel kelimesini kullanmamaya çalışıyorum.

Spot ışıkları altında büyüdükten ve uzun süre mükemmel olmak için çok uğraştıktan sonra, kusurlarımı kucaklamaya çalışıyorum.

Tanrı biliyor ya, bende yeterince var.

Bu yüzden arkadaşım Micah en yeni müzik videomu çekmem için mükemmel bir yer bulduğunu söylediğinde, neredeyse gelip bakmayacaktım.

Ama şimdi buradayım ve itiraf etmek zorundayım. O haklı. Bu nokta mükemmel. Normalde kural çiğneyen biri değilimdir ama o ağaca yaklaşmalıyım. Bu yüzden

Çitin üzerinden tırmanıp otlığa atlıyorum. Bir an durup dev bir boğanın ya da başka bir şeyin bana doğru koşmasını bekliyorum ama dışarıda her şey durgun ve sessiz. Dev meşe ağacının yaprakları, serin bir sabah esintisiyle usulca hışırdıyor.

Dörtnala koşan toynakların belirgin sesini duyduğumda henüz ağaca ulaşmamıştım. Tepelik meranın açık alanlarına bakıyorum ve bir tepenin zirvesinde bir atlı beliriyor.

Bu mesafeden bile iki şey söyleyebilirim. Birincisi, bu adam komuta ediyor. Bunu tarif etmenin başka yolu yok. Yetki onda ve bunu biliyor. İkincisi, o küçük bir adam değil ve at da devasa. Ama gösteride o kadar çok yetkinlik ve beceri var ki nefesim kesiliyor.

Beni gördüğü an anlıyorum çünkü başı öne eğiliyor ve kafasındaki kovboy şapkası hafifçe yana yatıyor. Sonra rotasını değiştiriyor ve bana doğru geliyor.

Kalbim atın ayak seslerinin temposuna uyuyor ve kovboy yaklaştıkça nefesimin kesildiğini hissediyorum. Ben aslen Teksaslıyım. Sahil kenarında, yani bu civarda değil, ama yine de daha önce atlı adamlar görmüştüm. Yine de sadece görüntüsünden bile hiç etkilenmemiştim. Cidden, ata havalı bir şekilde binebilir misiniz? Çünkü bu adam bunu kesinlikle yapıyor.

Ve ben bunun için buradayım!

Yaklaştıkça, onun hakkında birkaç şey daha söyleyebiliyorum. Kocaman kalçaları var. Pantolonu kaslı bacaklarını sonuna kadar geriyor. Kaşlarını çatıyor -tamam, gerçekten de çatık kaşlı- ama buna rağmen, hayatımda gördüğüm en güzel adam.

Atını durana kadar çeker, sonra iki ayağını yere vurarak attan iner.

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve orada öylece durup olacakları bekliyorum. Tam istediğim gibi olduğunu hayal ediyorum. Şu anda yaptığı gibi, amansız bir amaç ve niyetle bana doğru adım atmasını. Sonra beni o büyük meşe ağacının pürüzlü kabuğuna bastırana kadar .

Sonra da beni öpecek.

Aktif bir hayal gücüm olduğundan bahsetmiş miydim? Şarkı yazarken yardımcı oluyor. Evet, zihnim çıldırıyor ve sonra birden karşımda duruyor.

Kocaman. Geniş omuzlu, fıçı göğüslü ve her yeri kalın. Soluk mavi gözleri, aslında bu sabah o kadar da özel olmayan görünüşümü inceliyor. Ve dudakları kıvrılıyor.

"Sen de kimsin ve benim arazimde ne arıyorsun?"

Baba Vücutlu Kovboy'u Oku

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

yazar hakkında

USA Today Çok Satan Yazarı Kat Baxter hızlı tempolu, tatlı ve SICAK romantik komediler yazıyor. Okurları onu "Şapşalların Kraliçesi" ve kitaplarını "kahkaha attıracak kadar komik" ve "kindle'ınızı eritecek kadar sıcak" olarak adlandırdı. Teksas'ta ailesi ve bir hayvan sürüsüyle birlikte yaşıyor. Kat, çok satan bir tarihi aşk romanı yazarının takma adıdır.

Okurlar Kat'in kitapları hakkında neler söyledi?

"Kat Baxter benim kedi nanem!" ~ Goodreads incelemesi

"Ne zaman seksi, inek, müstehcen konuşan bir ihtiyaç duysam, Kat Baxter'ın arkamda olduğunu biliyorum!"

~Goodreads incelemesi

"Kat Baxter sadece 12 kısa bölümde beni karakterlerine nasıl aşık ediyor? Çünkü o kelimeleriyle sihirli bir dokumacı!" ~ Amazon yorumu

"Anında aşık olacaksınız." ~Goodreads yorumu

"Bayıldım. Bu hikayeye doyamadım ve her iki karaktere de aşık oldum!"

~Amazon incelemesi

"... aralarındaki kimya anında ve alışılmışın dışında!" ~Amazon incelemesi "... orijinal, ateşli ve eğlenceli!" ~Amazon incelemesi

"Lanet olsun, çok sıcak." ~Amazon incelemesi

"... tatlılık, sıcaklık ve mizah. Hikâye bittiğinde yanaklarım acıdı." ~Amazon incelemesi

"Çok tatlı ve baharatlı bir hikaye!" ~ Goodreads

"Karakterler arasındaki bağ gerçekçiydi ve yazarın yazım tarzını beğendim." ~ Goodreads

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

